

11. funkční období

13

Vládní návrh,
kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení souhlasu s ratifikací
Minamatská úmluva o rtuti,
přijatá v Kumamoto dne 10. října 2013

2016

NÁVRH

USNESENÍ

SENÁTU

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

Senát Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Minamatské úmluvy o rtuti, přijaté v Kumamoto dne 10. října 2013 s tím, že bude učiněno prohlášení při ukládání ratifikační listiny k uvedené úmluvě v tomto znění:

V souladu s čl. 30 odst. 5 Minamatské úmluvy o rtuti Česká republika prohlašuje, že pro ni vstupuje kterákoli změna přílohy Úmluvy v platnost pouze po uložení její listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu vztahující se k této změně.

Anglický překlad prohlášení:

Declaration pursuant to paragraph 5 of Article 30 of the Minamata Convention on Mercury

In accordance with paragraph 5 of Article 30 of the Minamata Convention on Mercury, the Czech Republic declares that any amendment to an annex to the Convention shall enter into force for the Czech Republic only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Předkládací zpráva pro Parlament

Úvod

Vláda svým usnesením ze dne 25. září 2013 č. 740 souhlasila se sjednáním Minamatské úmluvy o rtuti (dále jen „Úmluva“) a na základě plné moci prezidenta republiky podepsala Úmluvu tehdejší velvyslankyně ČR v Japonsku Kateřina Fialková ve městě Kumamoto 10. října 2013. Evropská unie podepsala Úmluvu tentýž den. Teprve během roku 2016 se vyjasnil bližší postup ratifikace Úmluvy na úrovni EU. Evropská komise z důvodu provádění veřejné konzultace a souvisejících analýz dosavadní legislativní úpravy EU v období let 2014-2015 zveřejnila v únoru 2016 ratifikační balíček, který zahrnoval návrh rozhodnutí Rady o uzavření Minamatské úmluvy o rtuti jménem EU, a také návrh nového nařízení Evropského parlamentu a Rady o rtuti, jímž se navrhuje zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008¹. Tento návrh je v současné době projednáván v příslušných orgánech EU. V návaznosti na tyto návrhy mohlo proto Ministerstvo životního prostředí jako gestor Úmluvy iniciovat předložení vládního návrhu týkající se ratifikace Úmluvy do Parlamentu ČR na podzim 2016.

V období od otevření Úmluvy k podpisu v říjnu 2013 do poloviny listopadu 2016 ratifikovalo Úmluvu 35 zemí, včetně takových hospodářsky významných zemí, jako jsou USA, Japonsko či Čína. S ohledem na indikace dalších zemí dokončujících své ratifikační procesy lze předpokládat, že počet 50 ratifikujících zemí jako podmínka pro vstup Úmluvy v platnost je dosažitelný v takovém časovém horizontu, který umožní očekávané svolání 1. zasedání konference smluvních stran Úmluvy na podzim roku 2017. Z toho důvodu je snaha, aby EU ratifikovala Úmluvu před tímto termínem, aby se mohla přímo podílet na utváření tohoto nového mezinárodního režimu. Toto platí i pro členské státy EU, pokud nechtějí být na 1. zasedání pouhým pozorovatelem.

Sjednání a cíl Minamatské úmluvy

Rtuť a její sloučeniny jsou velmi toxické pro všechny živé organismy včetně člověka, ekosystémy a přírodu. Rtuť je perzistentní, její emise do ovzduší podléhají globálnímu dálkovému atmosférickému přenosu, po celém světě se ukládá a akumuluje v potravním řetězci, zejména v rybách, a to ve své nejtoxičtější formě. Tento chemický prvek je proto od roku 2003 uznán jako látka globálního významu² podle Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) a je i na úrovni EU předmětem komplexního souboru kontrolních opatření v rámci ucelené koncepce „Strategie Společenství týkající se rtuť“ (dále jen Strategie), která byla přijata v roce 2005³.

Na svém 25. zasedání v únoru 2009 v Nairobi rozhodla Řídící rada Programu OSN pro životní prostředí (UNEP) na úrovni ministrů životního prostředí o přípravě právně závazného nástroje o rtuti. Zároveň požádala výkonného ředitele UNEP, aby svolal mezivládní vyjednávací výbor s mandátem připravit tento nástroj. V lednu 2013 v Ženevě byl proces úspěšně završen na 5. zasedání mezivládního vyjednávacího výboru, během kterého byl 18. ledna 2013 text nové úmluvy o rtuti dohodnut. Název Minamatská byl zvolen s ohledem na historické souvislosti⁴ a Úmluva byla slavnostně otevřena k podpisu na diplomatické konferenci v japonském Kumamoto/Minamata, která se konala ve dnech 9. - 11. října 2013. Úmluva stanoví jako hlavní cíl

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1102/2008 ze dne 22. října 2008 o zákazu vývozu kovové rtuti a některých sloučenin a směsí rtuti a o bezpečném skladování kovové rtuti.

² Rozhodnutí Řídící rady UNEP 23/9.

³ KOM(2005) 20 v konečném znění, 28.1.2005; změněno KOM (2010) 723 v konečném znění, 7.12.2010.

⁴ V 50. a 60. letech 20. století došlo v Japonsku k hromadným otravám rtutí a jejími sloučeninami. První hromadná otrava byla zaznamenána v okolí zálivu Minamata v prefektuře Kumamoto v roce 1953. Postižení byli většinou rybáři a členové jejich rodin, kteří byli velkými konzumenty rybiho masa. Bylo zaznamenáno 116 případů, z nich 43 bylo smrtelných. Ti, co nezemřeli, byli trvale postiženi. Během tří let bylo zjištěno, že primárním znečištěním jsou odpadní vody z chemického závodu obsahující sloučeniny rtuti, které se používaly při syntéze acetaldehydu a výrobě vinylchloridu. Chemickou a biochemickou transformací vznikala dimethyl rtuť s vysokým bioakumulačním potenciálem. Dimethyl rtuť kontaminovala ryby a byla příčinou vlastního onemocnění. Od této události se hovoří o tzv. minamatské nemoci.

ochranu lidského zdraví a životního prostředí před emisemi a úniky rtuti a sloučenin rtuti způsobenými lidskou činností.

Rtuť a její sloučeniny poškozují zejména nervový a kardiovaskulární systém všech živých organismů. Jsou nebezpečné zejména pro těhotné ženy (pronikají přes placentární bariéru do organismu plodu) a malé děti, u kterých prokazatelně zpomalují vývoj nervového systému. V globálním měřítku jsou hlavními antropogenními zdroji emisí rtuti a jejích sloučenin spalování fosilních paliv, zejména uhlí, krematoria a dále zubní amalgámy, baterie a měřicí přístroje obsahující rtuť. Z technologických procesů jsou hlavními původci znečištění výroba chlóru a alkalických hydroxidů pomocí amalgámové elektrolýzy a těžba zlata amalgámovou technologií. Opatření omezená na zeměpisnou oblast EU jsou pro řešení celosvětového problému rtuti nedostatečná. Proto ratifikace Úmluvy ze strany EU, a také České republiky podpoří celosvětové řešení otázky nakládání se rtutí, což ve svém důsledku – s ohledem na dálkový přenos emisí rtuti – přispěje ke zlepšení životního prostředí a zvýšení ochrany lidského zdraví v České republice.

Z hlediska České republiky je pozitivní, že Úmluva má také kontrolní mechanismus hodnotící plnění závazků všemi smluvními stranami. Přispěje k rozšíření standardů běžných v EU do dalších států, a tím mj. napomůže postupnému vyrovnávání i podmínek pro podnikání. Ratifikací Úmluvy bude mít Česká republika možnost aktivně se účastnit nejen koordinací Evropské unie, ale také regionu střední a východní Evropy, v jehož rámci lze prosazovat propagaci českých expertů a subjektů působících v předmětné problematice.

Právní zajištění na úrovni EU / ČR

Stávající právo EU společně s pokračujícím naplňováním Strategie do značné míry pokrývají závazky, které plynou z Úmluvy, a často jdou i nad její rámec. Na úrovni EU existuje více než 40 právních předpisů (nařízení, směrnice), jejichž cílem je snížení rizika spojeného s negativními účinky rtuti na člověka a životní prostředí. Jde o legislativu týkající se složek životního prostředí (voda, ovzduší, půda), nebezpečných chemických látek (uvádění na trh, rizika), nebezpečných odpadů, kontaminace potravin, zavádění nových technologií, používání čistírenských kalů v zemědělství, omezování sortimentu výrobků s obsahem rtuti (hračky, kosmetika, měřicí a laboratorní přístroje a zařízení). Zbývá však několik závazků, které nejsou v právním řádu EU ani ČR pokryty, a plánovaná ratifikace Úmluvy si tak vyžádala jejich doplnění. Jedná se o omezení dovozu kovové rtuti, omezení vývozu výrobků obsahující rtuť, omezení použití rtuti v určitých výrobních procesech a u nových výrob a výrobků, zákaz těžby zlata v malém měřítku pomocí rtuti a omezení použití dentálního amalgámu. Všechny tyto „nové“ závazky jsou promítnuty do právě projednávaného nového nařízení o rtuti, které rozšíří a nahradí dosud platné nařízení (ES) č. 1102/2008. Podrobnější vztah platných právních předpisů EU a budoucího nařízení o rtuti k závazkům obsaženým v Úmluvě je uveden v Příloze.

Úmluva rovněž v několika člancích předpokládá přijímání tzv. zásad („guidance“). Jejich smyslem je stanovit podrobnější vodítko pro smluvní strany v jejich naplňování Úmluvy. S ohledem na různost podmínek pro implementaci v různých smluvních stranách se pod takovými zásadami tedy rozumí konsensuálně přijatá doporučení smluvních stran, která by měla být danou smluvní stranou realizována tak, aby – s ohledem na její podmínky - byly cíle Úmluvy co nejefektivněji naplňovány.

Úmluva stanoví, že její přílohy tvoří nedílnou součást Úmluvy. Proto změny příloh podléhají v podmínkách ČR stejnému schvalovacímu postupu jako změna Úmluvy, tedy ratifikaci prezidentem republiky, k níž je vyžadován souhlas Parlamentu. Úmluva ve svém čl. 30 odst. 5 umožňuje, aby smluvní strana při uložení své listiny o ratifikaci Úmluvy prohlásila, že pro ni vstupuje kterákoli změna přílohy v platnost pouze po uložení její listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu vztahující se k této změně. Navrhuje se, aby ČR učinila prohlášení v tomto smyslu.

Dopady na veřejnou správu, rozpočet a podnikatelský sektor

Problematika rtuti je podrobně řešena již v právu EU a v příslušných vnitrostátních předpisech a z hlediska dopadu na podnikatelský sektor je možné konstatovat, že přijetí samotné Úmluvy na úrovni ČR nebude mít v tomto směru významné dopady, a to ani s ohledem na plnění nových závazků, které jsou v současnosti inkorporovány do nového nařízení o rtuti. Omezení dovozu rtuti se ČR výrazně nedotkne, poptávka po rtuti se zaváděnými opatřeními proti jejímu používání značně klesá a navíc Úmluva dovoz rtuti úplně nezakazuje, ale omezuje s ohledem na její původ. Výrobky, jejichž výrobu a vývoz Úmluva od roku 2020 zakazuje, se v ČR buď nevyrábí, nebo množství rtuti v uvedených výrobcích je již teď zanedbatelné, pod stanovenými limity. Ustanovení týkající se zákazu zavádění dosud nedefinovaných výrob či výrobků, které by využívaly rtuť nebo ji obsahovaly, je preventivní a na ČR se nepředpokládá žádný dopad. Výrobní procesy, u kterých se rtuť používá a které jsou řešeny v rámci Úmluvy, v ČR nejsou nebo používají katalyzátory na jiné bázi. Výjimkou je výroba chloru a alkalických hydroxidů amalgámovou elektrolýzou ve dvou podnicích. Tato výroba však již podle současné legislativy bude ukončena (do konce roku 2017 v celé EU). Ustanovení týkající se těžby zlata pomocí rtuti nejsou pro ČR relevantní, taková těžba v ČR neprobíhá.

Vzhledem k zubnímu amalgámu ČR sice již nyní nejméně dvě opatření vyžadovaná Úmluvou splňuje, návrh nového nařízení o rtuti však sjednocuje stejná dvě opatření pro všechny země EU a jedno z těchto vybraných opatření týkající se omezení použití amalgámu pouze na jeho kapslovou formu není v legislativě ČR nijak zakotveno (podrobněji viz Příloha). ČR v průběhu vyjednávání v orgánech EU již vyjádřila svůj souhlas se zavedením tohoto opatření, ale protože se tzv. nedózaný (nekapslovaný) amalgám dosud používá a je proplácen z veřejného zdravotního pojištění, zákaz jeho použití povede k nutnosti změny zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky č. 134/1998 Sb., kterou se vydává seznam zdravotních výkonů s bodovými hodnotami, ve znění pozdějších předpisů.

Ratifikace Úmluvy nebude mít dopad v podobě navýšení státního rozpočtu ani na veřejnou správu nad rámec vyplývající z plnění a dodržování současně platné a připravované legislativy EU v podobě nového nařízení týkající se problematiky rtuti. Ministerstvo životního prostředí (MŽP) jakožto gestor bude Úmluvu provádět a bude zajišťovat další zapojení ČR na jednání Pracovní skupiny Rady EU pro mezinárodní environmentální otázky pro problematiku chemických látek, což však nepředstavuje náklady navíc, neboť uvedená pracovní skupina Rady je standardně zástupcem MŽP již obesílána. Mimoto bude potřeba zajistit obesílání mezinárodních zasedání souvisejících s Minamatskou úmluvou, přičemž související náklady by byly hrazeny z disponibilních prostředků vysílajících resortů.

Dle Úmluvy mají být finanční zdroje pro implementaci Úmluvy v rozvojových zemích pokryty i) Svěreneckým fondem Globálního fondu pro životní prostředí (GEF) a ii) zvláštním mezinárodním Programem k podpoře budování kapacit a technické pomoci. Do Svěreneckého fondu GEF Česká republika dlouhodobě přispívá, v tomto smyslu tedy nepůjde o příspěvek nad rámec toho, co již ČR poskytuje. Příspěvky do GEF jsou hrazeny z rozpočtové kapitoly 315-MŽP. Příspěvky do zvláštního mezinárodního Programu k podpoře budování kapacit a technické pomoci jsou dobrovolné.

Úmluva dále stanoví, že první zasedání konference smluvních stran má přijmout mj. finanční pravidla pro Úmluvu, a také finanční opatření řídicí fungování sekretariátu a chod Úmluvy. Proto není dosud konkrétně definováno, jaký bude příspěvek ČR na chod Úmluvy, nicméně jeho výše se bude odvíjet od podílu ČR na aktuální příspěvkové škále OSN a měl by se pohybovat v řádu částek hrazených ČR do rozpočtu chemických úmluv, jako je Stockholmská úmluva o perzistentních organických polutantech⁵. Do budoucna, v závislosti na okamžiku přijetí finančních pravidel Úmluvy a na jejich podobě, lze tedy očekávat dopad na rozpočtovou kapitolu 315-MŽP, z níž bude výše uvedený příspěvek na chod Úmluvy hrazen.

⁵ Příspěvek ČR do rozpočtu Stockholmské úmluvy na rok 2017 činí 24 774,- USD.

Úmluva bude mít z hlediska vnitrostátního práva charakter prezidentské smlouvy. Přijetí úmluvy Českou republikou proto vyžaduje souhlas Parlamentu České republiky a ratifikaci prezidentem republiky (podle článku 49, písm. e) ústavního zákona č. 1/1993 Sb.).

Návrh na sjednání Minamatské úmluvy o rtuti byl schválen vládou ČR usnesením ze dne 25. září 2013 č. 740, které bylo změněno usnesením ze dne 2. listopadu 2016 č. 967.

V Praze dne 15. listopadu 2016

Předseda vlády:
Mgr. Bohuslav Sobotka v. r.

Příloha

Vztah závazků plynoucích z Minamatské úmluvy ke klíčovým předpisům EU a k budoucímu novému nařízení o rtuti

Minamatská úmluva má za cíl ochranu zdraví lidské populace a ochranu životního prostředí před škodlivými účinky rtuti pocházejícími z lidské činnosti. Tohoto cíle chce úmluva dosáhnout:

Omezením dostupnosti rtuti (článek 3 Úmluvy): *omezením těžby rtuti, stáhnutím z oběhu nadbytku rtuti z chemických výrob (jmenovitě z výroby chloru a alkalických hydroxidů amalgámovou elektrolýzou), omezením vývozu a dovozu rtuti a identifikací zásob rtuti*

Uvedené úkoly jsou z velké části pokryty dosavadní legislativou, a to nařízením (ES) č. 1102/2008⁶, které zakazuje vývoz kovové rtuti, určitých sloučenin a směsí s obsahem rtuti 95 % a více. Zároveň nařízení označuje rtuť získanou z těžby cinabaritu (= minerál rtuti) a rtuť, která je původem z výroby chloru a hydroxidů, za odpad, který může být pouze odstraněn, a znemožňuje se tak další využití rtuti z těchto zdrojů.

Identifikace zásob rtuti a omezení dovozu rtuti v dosavadním právním systému EU nejsou řešeny. Uvedené oblasti spadají pod projednávaný návrh nového nařízení o rtuti⁷, které „rozšíří“ a nahradí dosavadní nařízení (ES) č. 1102/2008.

Omezením použití výrobků, které rtuť obsahují (článek 4 Úmluvy): *zákazem výroby, dovozu a vývozu určitých výrobků (uvedených v příloze A, části I Úmluvy) a přijetím minimálně dvou opatření vůči zubnímu amalgámu (uvedených v příloze A, části II Úmluvy); rovněž zamezením přidávání výrobků obsahujících rtuť do dalších produktů a přijetím opatření proti zavádění nových výrobků, které by rtuť obsahovaly*

Řada právních předpisů v EU je spojena s uváděním výrobků s obsahem rtuti na trh (včetně těch uvedených v příloze A, části I Úmluvy) a stanovuje maximální úroveň jejího obsahu. Základním legislativním nástrojem je nařízení REACH⁸, které zakazuje uvádění na trh měřicích zařízení obsahujících rtuť, pesticidních a biocidních ochranných přípravků, používaných pro předměty ponořené ve vodě, prostředků pro ochranu a konzervaci dřeva, impregnaci průmyslových textilií a pro úpravu průmyslových vod.

U výrobků, ve kterých se rtuť používala, platí právní předpisy, které zakazují, popřípadě výrazně omezují její další používání v elektrických a elektronických zařízeních (směrnice 2011/65/EU⁹), v bateriích a akumulátorech (směrnice 2006/66/ES¹⁰), v materiálech a součástech vozidel (směrnice 2000/53/ES¹¹). Používání pesticidů, biocidů, antiseptik, kosmetických přípravků obsahujících rtuť je rovněž omezeno či zakázáno v rámci řady předpisů (nařízení (ES) 396/2005¹², nařízení (ES)

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1102/2008 ze dne 22. října 2008 o zákazu vývozu kovové rtuti a některých sloučenin a směsí rtuti a o bezpečném skladování kovové rtuti.

⁷ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o rtuti a o zrušení nařízení (ES) č. 1102/2008 (COM/2016/039 final - 2016/023 (COD)), nařízení má implementovat dosud v právu EU nepokryté závazky, které vyplývají z Minamatské úmluvy. Předpokládá se, že nařízení bude účinné od 1. ledna 2018.

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek a o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, položky 18, 18a a 62.

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ze dne 8. června 2011 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních.

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS.

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností.

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS.

1107/2009¹³, nařízení (EU) 528/2012¹⁴, směrnice 2001/83/ES¹⁵, nařízení (ES) 726/2004¹⁶ a nařízení (ES) 1223/2009¹⁷).

Zavádění technologií nejlepších dostupných technik ve stomatologických zařízeních (jedno z opatření vůči zubnímu amalgámu uvedené v příloze A, části II Úmluvy) pokrývá v ČR nařízení vlády č. 401/2015 Sb.¹⁸ a znamená povinnost instalace odlučovačů rtuti do stomatologických zařízení s minimální účinností 95%.

Výroba a vývoz výrobků uvedených pod Minamatskou úmluvou však řešeny současnou legislativou nejsou, podobně není povinnost mít opatření, která zamezí uvádění případných nových výrobků obsahujících rtuť. Tyto „mezery“ jsou nově doplněny do zmiňovaného nového nařízení o rtuti. Stejně tak budou v novém nařízení uvedena pro všechny země EU dvě jednotná opatření vůči zubnímu amalgámu, a to: zmíněné zavádění technologií nejlepších dostupných technik ve stomatologických zařízeních a omezení použití amalgámu jen na kapslovou formu. Jak je uvedeno v předkládací zprávě, zákaz nedózaného amalgámu (nekapslová forma) v právním řádu EU ani ČR není dosud nijak zakotven.

Omezením výrobních postupů, ve kterých je rtuť používána (článek 5 Úmluvy): *zákazem použití, resp. omezením použití rtuti ve výrobních procesech uvedených v části I resp. II přílohy B Úmluvy a povinností přijetí opatření ke snížení emisí a úniků z těchto výrob a rovněž opatření proti zavádění nových výrobních technologií, ve kterých by byla rtuť používána*

V zemích EU je tohoto cíle dosahováno zaváděním nových technologií v rámci integrované prevence a omezování znečištění (směrnice IED¹⁹). Hlavní výroby uvedené v Minamatské úmluvě, kde se rtuť používá, podléhají režimu této směrnice, všechny však v ní nejsou přímo uvedeny, ani v tzv. Závěrech o nejlepších dostupných technikách (BAT). Ty byly vydány pouze pro výrobu chloru a alkalických hydroxidů²⁰, na jejichž základě veškeré tyto technologie využívající rtuť rokem 2017 v celé EU skončí, respektive jejich provoz by byl z pohledu IED velmi problematický. Navíc k omezení jedné z výrob využívající rtuť vede i výše zmíněné nařízení REACH, které zakazuje použití pěti sloučenin fenylrtuti, tj. katalyzátorů používaných při výrobě polyurethanu, a to od 10. října 2017, čímž prakticky zakazuje použití rtuti při této výrobě.

Obecný zákaz zavádění nových výrob, které by rtuť využívaly, a zákaz/omezení pro výroby, pro které nebyly vydány Závěry o BAT, budou do legislativy EU doplněny novým nařízením o rtuti.

Opatřeními proti používání rtuti při těžbě zlata (článek 7 Úmluvy): *omezením a případnou eliminací tohoto způsobu těžby; její identifikace a vypracování akčních plánů ke snížení negativních dopadů*

V legislativě ČR ani v EU není tento způsob těžby nijak pokryt, není pro tyto země však ani relevantní. Vyjma francouzského zámořského departmentu Francouzské Guyany se v EU takto zlato netěží a pravděpodobně ani netěžilo²¹.

¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS.

¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání.

¹⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků.

¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky.

¹⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích.

¹⁸ Nařízení vlády č. 401/2015 Sb., o ukazatelích a hodnotách přípustného znečištění povrchových vod a odpadních vod, náležitostech povolení k vypouštění odpadních vod do vod povrchových a do kanalizací a o citlivých oblastech.

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění).

²⁰ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 9. prosince 2013, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) pro výrobu chloru a alkalických hydroxidů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích.

²¹ V současné době probíhá těžba tímto způsobem převážně v rozvojových zemích a patří k velkým zdrojům znečištění a značně ohrožuje zdraví lidí. Jedná se o jeden z klíčových bodů pro řešení na globální úrovni.

Obecný/preventivní zákaz těžby zlata v malém měřítku amalgamací bude do legislativy EU doplněn v novém nařízení o rtuti.

Snížením atmosférických emisí rtuti a úniků rtuti do vody a půdy z významných zdrojů (články 8 a 9 Úmluvy), *a to stanovením opatření vedoucích k vyloučení či snížení emisí znečišťujících látek z daných průmyslových činností do ovzduší, vody a půdy, včetně povinnosti emisních inventur*

Tato oblast je v právu EU dostatečně pokryta výše uvedenou směrnicí IED, nařízením E-PRTR²² a rámcovou směrnicí o vodách²³.

Správným nakládáním se rtutí a jejími sloučeninami (článek 10 Úmluvy): *zajištěním prozatímního uložení rtuti, která se dále bude používat, způsobem šetrným k životnímu prostředí dle dostupných pokynů a těch, které budou přijaty Konferencí smluvních stran*

V právním řádu EU je rovněž dostatečně pokryto a tato oblast se řídí předpisy o nakládání s nebezpečnými látkami, tj. směrnicí SEVESO III²⁴, směrnicí IED a rámcovou směrnicí o odpadech²⁵. Navíc jak uvedeno výše, nařízení (ES) č. 1102/2008 označuje rtuť z určitých zdrojů za odpad a stanovuje podmínky nakládání s odpadní kovovou rtutí a podmínky jejího bezpečného uložení. Kritéria pro skladovací zařízení jsou stanovena dalšími právními předpisy, především směrnicí 1999/31/ES, v platném znění²⁶.

Správným nakládáním s odpadem obsahujícím rtuť (článek 11 Úmluvy): *zajištěním nakládání s ním, způsobem šetrným k životnímu prostředí dle uvedených pokynů*

V EU je právní pokrytí dané oblasti dostatečné a je již všeobecně upraveno zmíněnou směrnicí o odpadech (2008/98/ES), rozhodnutím Komise 2000/532/ES²⁷ a nařízením (ES) č. 1013/2006²⁸. Na základě vlastností rtuti je odpad, který ji obsahuje, řazen mezi nebezpečné odpady. Tímto plynou pro výrobce, dovozce zboží, pro původce těchto odpadů a pro oprávněné osoby, které nakládají s tímto odpadem, povinnosti nakládat s takovým odpadem specifickým způsobem. Zvláštní nakládání s elektrickým odpadem, odpadními bateriemi, akumulátory a vraky aut je upraveno směrnicemi 2012/19/EU²⁹, 2000/53/ES a 2006/66/ES, které zakazují odstraňování takového odpadu ukládáním na skládkách nebo spalováním a podporují zavádění postupů bezpečných pro životní prostředí při jejich sběru a recyklování.

Vhodným managementem kontaminovaných míst (článek 12 Úmluvy): *přijímáním opatření pro snížení/odstranění rizik spojených s kontaminací dle dostupných pokynů a těch, které budou přijaty Konferencí smluvních stran*

V právním řádu ČR není předpis přímo zaměřený na tuto problematiku. Řada předpisů se však této problematice dotýká v závislosti na zdroji kontaminace a dopadů na životní prostředí. Klíčovým pro sanaci kontaminovaných míst je vodní zákon³⁰, který mimo jiné ukládá povinnost odstranění kontaminace, hrozí-li závažné ohrožení nebo znečištění povrchových nebo podzemních vod.

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje Evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES.

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky.

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES.

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic.

²⁶ Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů, novelizována směrnicí Rady 2011/97/EU ze dne 5. prosince 2011, pokud jde o zvláštní kritéria pro dočasné skladování kovové rtuti považované za odpad.

²⁷ Rozhodnutí Komise 2000/532/ES ze dne 3. května 2000, kterým se nahrazuje rozhodnutí 94/3/ES, kterým se stanoví seznam odpadů podle čl. 1 písm. a) směrnice Rady 75/442/EHS o odpadech, a rozhodnutí Rady 94/904/ES, kterým se stanoví seznam nebezpečných odpadů ve smyslu čl. 1 odst. 4 směrnice Rady 91/689/EHS o nebezpečných odpadech.

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů.

²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012, o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ).

³⁰ Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon).

Zajištěním ochrany zdraví před škodlivými účinky rtuti (článek 16 Úmluvy): *zaváděním opatření k ochraně zdraví lidí ke snížení/eliminaci jejich expozice vůči rtuti s důrazem na ohrožené skupiny (těhotné ženy a děti) a pracovníky, kteří se rtutí nakládají*

V ČR a EU existuje celá řada předpisů, které se zabývají uvedenou oblastí a jsou zaměřené na oblasti jako bezpečnost potravin (včetně konzumovaných ryb), pitné vody, vody či bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (nařízení 1881/2006³¹, nařízení vlády č. 401/2015 Sb., vyhláška č. 252/2004 Sb.³², zákoník práce³³).

Zvýšením znalostí prostřednictvím informovanosti a vědecké výměny informací (články 17, 18): *zajištěním informovanosti o rizicích spojených se rtutí, jejich předcházení, řešení a kontrole*

Vychází na úrovni EU z principu informovanosti a účasti veřejnosti v otázkách životního prostředí a tento princip je již promítnut do množství právních předpisů. Jednotlivá pravidla jsou dána Aarhuskou úmluvou³⁴. ČR jako smluvní strana této úmluvy zajišťuje přístup veřejnosti k informacím zákonem č. 123/1998 Sb.³⁵ Vědecká výměna informací je zajištěna prostřednictvím mezinárodních mechanismů pro výměnu informací, které jsou vytvářeny v rámci platných mezinárodních smluv zaměřených na chemické látky a odpady a v rámci SAICM³⁶.

Zbývající články Minamatské úmluvy, zde neuvedené, nemají dopad na právní řád.

³¹ Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách.

³² Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody, ve znění pozdějších předpisů.

³³ Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

³⁴ Úmluva o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí. V platnosti pro ČR je od 4. října 2004, sdělení MZV č. 124/2004 Sb. m. s.

³⁵ Zákon č. 123/1998 Sb.³⁵, o právu na informace o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

³⁶ Strategický přístup pro mezinárodní nakládání s chemickými látkami, jedná se o mezinárodní politický rámec.

Text Minamatské úmluvy o rtuti v překladu do českého jazyka

Smluvní strany této úmluvy,

uznávající, že rtuť je chemická látka vzbuzující celosvětové obavy vzhledem k jejímu dálkovému přenosu v ovzduší, k jejímu přetrvávání v životním prostředí, jakmile je do něj člověkem zanesena, k její schopnosti hromadit se v ekosystémech a k jejím závažným negativním dopadům na lidské zdraví a životní prostředí,

připomínající si rozhodnutí 25/5 z 20. února 2009 Řídící rady Programu Organizace spojených národů pro životní prostředí k zahájení mezinárodních kroků vedoucích k nakládání se rtutí účelným, účinným a uceleným způsobem,

připomínající si odstavec 221 závěrečného dokumentu konference Organizace spojených národů o udržitelném rozvoji „Budoucnost, kterou chceme“, který vyzval k úspěšnému výsledku vyjednávání o globálním, právně závazném nástroji ke rtuti zaměřeném na rizika pro lidské zdraví a životní prostředí,

připomínající si opětovné potvrzení principů Deklarace o životním prostředí a rozvoji z Ria, které učinila konference Organizace spojených národů o udržitelném rozvoji, které mimo jiné zahrnují společné, avšak rozdílné odpovědnosti, a uznávající příslušné podmínky a schopnosti států a nutnost globální akce,

vědomy si obav o zdraví, zejména v rozvojových zemích, které vyvolává expozice rtuti u zranitelných populací, zvláště pak žen, dětí a tím i budoucích generací,

zaznamenávající zvláštní zranitelnost arktických ekosystémů a původních společenství z důvodu biomagnifikace rtuti a kontaminace tradičních potravin a obecněji majíce obavu o původní společenství s ohledem na účinky rtuti,

uznávající důkladné poučení z nemoci minamata, zejména závažné zdravotní a environmentální dopady způsobené znečištěním rtutí, a potřebu zajistit správné nakládání se rtutí a zabránit v budoucnu takovým událostem,

zdůrazňující důležitost finanční, odborné a technické podpory a podpory v budování kapacit, zejména pro rozvojové země a země s přechodnou ekonomikou, aby se posílily národní schopnosti pro nakládání se rtutí a aby se podpořilo účinné plnění této úmluvy,

uznávající také činnost Světové zdravotnické organizace v ochraně lidského zdraví s ohledem na rtuť a role souvisejících mnohostranných environmentálních smluv, zvláště Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování a Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu,

uznávající, že tato úmluva a ostatní mezinárodní dohody v oblasti životního prostředí a obchodu se vzájemně podporují,

zdůrazňující, že nic v této úmluvě nezamýšlí ovlivnit práva a povinnosti kterékoliv smluvní strany vyplývající z jakékoliv stávající mezinárodní dohody,

srozuměny, že výše uvedený odstavec není zamýšlen k vytvoření hierarchie mezi touto úmluvou a dalšími mezinárodními nástroji,

zaznamenávající, že nic v této úmluvě nebrání smluvní straně, aby přijala dodatečná vnitrostátní opatření v souladu s ustanoveními této úmluvy za účelem ochrany lidského zdraví a životního prostředí před expozicí rtuti v souladu s dalšími závazky této smluvní strany plynoucími z platného mezinárodního práva,

se dohodly takto:

Článek 1

Cíl

Cílem této úmluvy je ochrana lidského zdraví a životního prostředí před emisemi a úniky rtuti a sloučenin rtuti způsobenými lidskou činností.

Článek 2

Definice

Pro účely této úmluvy:

- a) „neprůmyslová těžba zlata a těžba zlata v malém měřítku“ znamená těžbu zlata prováděnou jednotlivými těžaři nebo malými společnostmi s omezenými kapitálovými investicemi a výrobou;
- b) „nejlepší dostupné techniky“ znamenají techniky, které jsou nejúčinnější k zamezení, a pokud to není proveditelné, ke snížení emisí a úniků rtuti do ovzduší, vody a půdy a celkově ke snížení dopadu těchto emisí a úniků na životní prostředí, při zohlednění ekonomických a technických podmínek pro určitou smluvní stranu nebo určité zařízení na území této smluvní strany. V této souvislosti:
 - i) „nejlepší“ znamená nejúčinnější při dosažení vysoké obecné úrovně ochrany životního prostředí jako celku;
 - ii) „dostupné“ techniky znamenají, s ohledem na určitou smluvní stranu a určité zařízení na území této smluvní strany, takové techniky, které byly vyvinuty v rozsahu umožňujícím zavedení v příslušném průmyslovém odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek, při zahrnutí nákladů a přínosů, bez ohledu na to, zda jsou nebo nejsou tyto techniky používány nebo vyvíjeny na území této smluvní strany, pokud jsou provozovateli zařízení dle této smluvní strany dostupné, a
 - iii) „techniky“ znamenají použité technologie, výrobní postupy a způsoby, na jejichž základě jsou zařízení navrhována, budována, udržována, provozována a odstavována;
- c) „nejlepší environmentální postupy“ znamenají využití nejvhodnější kombinace kontrolních opatření a strategií pro životní prostředí;

- d) „rtuť“ znamená elementární rtuť ($\text{Hg}(0)$, číslo CAS 7439-97-6);
- e) „sloučenina rtuti“ znamená jakoukoli látku skládající se z atomů rtuti a jednoho nebo více atomů jiného chemického prvku, která může být rozložena na odlišné složky pouze chemickými reakcemi;
- f) „výrobek s přidanou rtutí“ znamená výrobek nebo složku výrobku, který(á) obsahuje rtuť nebo sloučeninu rtuti, která byla záměrně přidána;
- g) „smluvní strana“ znamená stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace, který/á souhlasil/a se závazky této úmluvy a pro který/ou je úmluva platná;
- h) „přítomné a hlasující smluvní strany“ znamenají smluvní strany přítomné a odevzdávající hlas pro nebo proti na zasedání smluvních stran;
- i) „primární těžba rtuti“ znamená těžbu, v níž je základní hledanou surovinou rtuť;
- j) „organizace regionální hospodářské integrace“ znamená organizaci tvořenou svrchovanými státy dané oblasti, na niž její členské státy převedly své pravomoci vzhledem k záležitostem upraveným touto úmluvou a která je plně oprávněna v souladu s jejími vnitřními postupy podepsat, ratifikovat, přijmout, schválit tuto úmluvu nebo k ní přistoupit a
- k) „povolené použití“ znamená jakékoli použití rtuti nebo sloučenin rtuti smluvní stranou v souladu s touto úmluvou, včetně, avšak nikoliv pouze, použití v souladu s články 3, 4, 5, 6 a 7.

Článek 3

Zdroje nabídky rtuti a obchod se rtutí

1. Pro účely tohoto článku:

- a) odkazy na „rtuť“ zahrnují směsi rtuti s jinými látkami, včetně slitin rtuti, s obsahem rtuti nejméně 95 hmotnostních procent a
- b) „sloučeniny rtuti“ jsou chlorid rtuťný (známý také jako kalomel), oxid rtuťnatý, síran rtuťnatý, dusičnan rtuťnatý, cinabarit (rumělka) a sulfid rtuťnatý.

2. Ustanovení tohoto článku se nevztahují na:

- a) množství rtuti nebo sloučenin rtuti, které se použijí pro laboratorní výzkum nebo jako referenční standard nebo
- b) přirozeně se vyskytující stopová množství rtuti nebo sloučenin rtuti přítomná v takových výrobcích jako nertuťové kovy, rudy nebo minerální produkty, včetně uhlí, nebo výrobcích odvozených z těchto surovin, a na nezamýšlená stopová množství v chemických výrobcích, nebo
- c) výrobky s přidanou rtutí.

3. Žádná smluvní strana nepovolí primární těžbu rtuti, která neprobíhala na jejím území k datu vstupu úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu.

4. Každá smluvní strana povolí pouze primární těžbu rtuti, která se prováděla na jejím území k datu vstupu úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu, na dobu maximálně 15 let po tomto datu. V tomto období se takto vytěžená rtuť použije pouze pro výrobu výrobků s přidanou rtutí v souladu s článkem 4, ve výrobních procesech v souladu s článkem 5 nebo se odstraní v souladu s článkem 11 za použití postupů, které nevedou ke znovuzískání, recyklaci, odběru, přímému opětovnému použití nebo alternativním použitím.

5. Každá smluvní strana:

- a) bude usilovat o identifikaci jednotlivých zásob rtuti nebo sloučenin rtuti přesahujících 50 tun a zdrojů nabídky rtuti vytvářejících zásoby přesahující 10 tun ročně, jež se nacházejí na jejím území;
- b) přijme opatření k zajištění, aby tam, kde smluvní strana rozhodne, že je k dispozici přebytečná rtuť z odstavených zařízení pro výrobu chloru a alkalických hydroxidů, byla tato rtuť odstraněna v souladu s pokyny pro environmentálně šetrné nakládání podle čl. 11 odst. 3 písm. a) pomocí postupů, které nevedou ke znovuzískání, recyklaci, odběru, přímému opětovnému použití nebo alternativním použitím.

6. Žádná smluvní strana nepovolí vývoz rtuti kromě:

- a) vývozu do smluvní strany, která poskytla vyvážející smluvní straně písemný souhlas, a to pouze pro účely:
 - i) povoleného použití pro dovážející smluvní stranu dle této úmluvy nebo
 - ii) environmentálně šetrného prozatímního uložení podle článku 10 nebo
- b) vývozu do státu, jenž není smluvní stranou, který poskytl vyvážející smluvní straně písemný souhlas, včetně potvrzení o tom, že:
 - i) tento stát, jenž není smluvní stranou, má zavedena opatření k zajištění ochrany lidského zdraví a životního prostředí a k zajištění jeho dodržování ustanovení článků 10 a 11 a
 - ii) tato rtuť bude použita pouze pro povolené použití pro smluvní stranu dle této úmluvy nebo pro environmentálně šetrné prozatímní uložení podle článku 10.

7. Vyvážející smluvní strana se může spolehnout na obecné oznámení pro sekretariát od dovážející smluvní strany nebo státu, který není smluvní stranou, jako na písemný souhlas požadovaný podle odstavce 6. Takové obecné oznámení stanoví veškerá pravidla a podmínky, za nichž dovážející smluvní strana nebo stát, jenž není smluvní stranou, poskytne svůj souhlas. Oznámení může být kdykoliv vzato zpět touto smluvní stranou nebo státem, jenž není smluvní stranou. Sekretariát vede veřejný registr všech těchto oznámení.

8. Žádná smluvní strana nepovolí dovoz rtuti ze státu, jenž není smluvní stranou a jemuž poskytne svůj písemný souhlas, pokud tento stát, jenž není smluvní stranou, nepředložil potvrzení, že rtuť není ze zdrojů uvedených jako nepovolené podle odstavce 3 nebo odst. 5 písm. b).

9. Smluvní strana, která poskytne obecné oznámení souhlasu podle odstavce 7, se může rozhodnout nepoužít odstavec 8, pokud dodrží všeobecná omezení vývozu rtuti a má na vnitrostátní úrovni zavedena opatření zajišťující, že se s dovezenou rtutí nakládá environmentálně šetrným způsobem. Tato smluvní strana poskytne oznámení o tomto rozhodnutí sekretariátu, včetně informace popisující její vývozní omezení a vnitrostátní regulační opatření, jakož i informace o množství a státech původu rtuti dovezené ze států, které nejsou smluvními stranami. Sekretariát vede veřejný registr všech těchto oznámení. Výbor pro plnění a dodržování přezkoumá a vyhodnotí jakékoliv takové oznámení a doprovodné informace v souladu s článkem 15 a může, dle potřeby, vydat doporučení pro konferenci smluvních stran.

10. Postup uvedený v odstavci 9 lze použít do ukončení druhého zasedání konference smluvních stran. Poté přestane být použitelný, pokud konference smluvních stran nerozhodne jinak prostou většinou smluvních stran přítomných a hlasujících, s výjimkou pro tu smluvní stranu, která poskytla oznámení podle odstavce 9 před koncem druhého zasedání konference smluvních stran.

11. Každá smluvní strana zahrne do svých zpráv předkládaných podle článku 21 informaci potvrzující, že požadavky tohoto článku byly splněny.

12. Konference smluvních stran na svém prvním zasedání stanoví další zásady k tomuto článku, zejména s ohledem na odst. 5 písm. a) a odstavce 6 a 8 a vypracuje a přijme požadovaný obsah potvrzení uváděného v odst. 6 písm. b) a v odstavci 8.

13. Konference smluvních stran vyhodnotí, zda obchodování s určitými sloučeninami rtuti porušuje cíl této úmluvy, a zváží, zda by se na určité sloučeniny rtuti, po jejich zařazení do dodatečné přílohy přijaté v souladu s článkem 27, měly vztahovat odstavce 6 a 8.

Článek 4

Výrobky s přidanou rtutí

1. Žádná smluvní strana nepovolí, přijetím příslušných opatření, výrobu, dovoz nebo vývoz výrobků s přidanou rtutí uvedených v části I přílohy A po termínu ukončení uvedeném pro tyto výrobky, kromě případů, kdy je vyloučení uvedeno v příloze A nebo smluvní strana zaregistrovala výjimku podle článku 6.

2. Smluvní strana může, alternativně k odstavci 1, oznámit v okamžiku ratifikace nebo při vstupu změny přílohy A v platnost pro tuto smluvní stranu, že zavede odlišná opatření nebo strategie zaměřené na výrobky zařazené do části I přílohy A. Smluvní strana může tuto možnost zvolit, pouze pokud dokáže prokázat, že již snížila na nejnížší úroveň výrobu, dovoz a vývoz velké většiny výrobků zařazených do části I přílohy A a zavedla opatření nebo strategie ke snížení použití rtuti v dalších výrobcích nezařazených do části I přílohy A v okamžiku, kdy oznamuje sekretariátu své rozhodnutí využít této možnosti. Kromě toho, smluvní strana využívající tuto možnost:

- a) při nejbližší příležitosti podá zprávu konferenci smluvních stran popisující zavedená opatření nebo strategie, včetně vyčíslení dosažených snížení;
- b) plní opatření nebo strategie ke snížení použití rtuti ve všech výrobcích uvedených v části I přílohy A, pro něž ještě nebylo dosaženo nejnižších hodnot;
- c) zváží dodatečná opatření k dosažení dalších snížení a
- d) není způsobilá požadovat výjimky podle článku 6 pro jakoukoliv kategorii výrobků, pro něž je zvolena tato možnost.

Nejpozději pět let po datu vstupu úmluvy v platnost konference smluvních stran přezkoumá jako součást přezkumu podle odstavce 8 pokrok a účinnost opatření přijatých podle tohoto odstavce.

3. Každá smluvní strana přijme opatření pro výrobky s přidanou rtutí uvedené v části II přílohy A v souladu s opatřeními tam uvedenými.

4. Sekretariát na základě informací poskytnutých smluvními stranami shromažďuje a uchovává informace o výrobcích s přidanou rtutí a jejich alternativách a tyto informace zveřejní. Sekretariát rovněž zveřejní jakékoliv další příslušné informace předložené smluvními stranami.

5. Každá smluvní strana přijme opatření zabráňující zařazení výrobků s přidanou rtutí do složených výrobků, jejichž výroba, dovoz a vývoz nejsou povoleny tímto článkem.

6. Žádná smluvní strana nebude doporučovat výrobu a uvádění na trh výrobků s přidanou rtutí nezahrnutých do kteréhokoli známého použití výrobků s přidanou rtutí před datem vstupu této úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu, kromě případu, kdy hodnocení rizik a přínosů výrobku prokáže přínosy pro životní prostředí a lidské zdraví. Smluvní strana poskytne sekretariátu, v případě potřeby, informace o každém takovém výrobku, včetně informací o rizicích a přínosech výrobku pro lidské zdraví a životní prostředí. Sekretariát tyto informace zveřejní.

7. Jakákoliv smluvní strana může předložit sekretariátu návrh na zařazení výrobku s přidanou rtutí do přílohy A, který bude obsahovat informace o dostupnosti, technické a ekonomické

proveditelnosti a rizicích pro životní prostředí a zdraví a přínosech bezrtuťových alternativ tohoto výrobku, s přihlédnutím k informacím podle odstavce 4.

8. Nejpozději pět let po datu vstupu úmluvy v platnost konference smluvních stran přezkoumá přílohu A a může zvážit změny této přílohy v souladu s článkem 27.

9. Při přezkumu přílohy A podle odstavce 8 konference smluvních stran zohlední alespoň:

- a) jakýkoliv návrh předložený podle odstavce 7;
- b) informace předložené podle odstavce 4 a
- c) dostupnost bezrtuťových alternativ pro smluvní strany, které jsou technicky a ekonomicky proveditelné, při zohlednění rizik a přínosů pro životní prostředí a lidské zdraví.

Článek 5

Výrobní procesy používající rtuť nebo sloučeniny rtuti

1. Pro potřeby tohoto článku a přílohy B výrobní procesy, v nichž se používá rtuť nebo sloučeniny rtuti, nezahrnují procesy používající výrobky s přidanou rtutí, procesy pro výrobu výrobků s přidanou rtutí nebo procesy zpracovávající odpad obsahující rtuť.

2. Přijetím odpovídajících opatření žádná smluvní strana nepovolí použití rtuti nebo sloučenin rtuti ve výrobních procesech uvedených v části I přílohy B po termínu ukončení uvedeném v této příloze pro jednotlivé procesy, kromě případů, kdy tato smluvní strana zaregistrovala výjimku podle článku 6.

3. Každá smluvní strana učiní opatření k omezení použití rtuti nebo sloučenin rtuti v procesech uvedených v části II přílohy B v souladu s opatřeními tam uvedenými.

4. Sekretariát na základě informací poskytnutých smluvními stranami shromažďuje a uchovává informace o procesech, které používají rtuť nebo sloučeniny rtuti a jejich alternativy, a tyto informace zveřejní. Další příslušné informace mohou být smluvními stranami rovněž předloženy a sekretariát je zveřejní.

5. Každá smluvní strana s jedním nebo více zařízeními, které používají rtuť nebo sloučeniny rtuti ve výrobních procesech uvedených v příloze B:

- a) přijme opatření zaměřená na emise a úniky rtuti nebo sloučenin rtuti z těchto zařízení;
- b) zařadí do svých zpráv předkládaných podle článku 21 informace o opatřeních učiněných podle tohoto odstavce a
- c) bude usilovat o identifikaci zařízení na svém území, které používají rtuť nebo sloučeniny rtuti zařazené v příloze B, a do tří let po datu vstupu úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu předloží sekretariátu informace o počtu a typu těchto zařízení a odhadovaném ročním množství rtuti nebo sloučenin rtuti použitým v těchto zařízeních. Sekretariát tyto informace zveřejní.

6. Žádná smluvní strana nepovolí použití rtuti nebo sloučenin rtuti v zařízení, které neexistovalo před datem vstupu úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu, používajícím výrobní procesy uvedené v příloze B. Žádné výjimky se na tato zařízení nevztahují.

7. Žádná smluvní strana nebude doporučovat stavbu jakéhokoli zařízení využívajícího jakýkoliv další výrobní proces, v němž se rtuť nebo sloučeniny rtuti záměrně používají, který neexistoval před datem vstupu úmluvy v platnost, kromě případů, u nichž smluvní strana na konferenci smluvních stran uspokojivě a názorně prokáže, že výrobní proces poskytuje významné přínosy pro životní prostředí a zdraví a že neexistují žádné technicky a ekonomicky proveditelné alternativy bez rtuti poskytující takové přínosy.

8. Smluvní strany se vybízejí k výměně informací o vývoji příslušných nových technologií, ekonomicky a technicky proveditelných alternativách, které nepoužívají rtuť, a o možných opatřeních a postupech pro omezení, a kde je to možné, odstranění použití rtuti a sloučenin rtuti a emisí a úniků rtuti a sloučenin rtuti z výrobních procesů uvedených v příloze B.

9. Jakákoliv smluvní strana může podat návrh na změnu přílohy B k zařazení výrobního procesu používajícího rtuť nebo sloučeniny rtuti. Návrh bude obsahovat informace o dostupnosti, technické a ekonomické proveditelnosti a rizicích pro životní prostředí a zdraví a přínosech bezrtuťových alternativ tohoto procesu.

10. Nejpozději pět let po datu vstupu úmluvy v platnost konference smluvních stran přezkoumá přílohu B a může zvážit změny této přílohy v souladu s článkem 27.

11. V jakémkoliv přezkumu přílohy B podle odstavce 10 konference smluvních stran vezme v úvahu alespoň:

- a) jakýkoliv návrh předložený podle odstavce 9;
- b) informaci dostupnou podle odstavce 4 a
- c) dostupnost bezrtuťových alternativ pro smluvní strany, které jsou technicky a ekonomicky proveditelné při zohlednění rizik a přínosů pro životní prostředí a zdraví.

Článek 6

Výjimky dostupné smluvní straně na vyžádání

1. Kterýkoliv stát nebo organizace regionální hospodářské integrace může zaregistrovat jednu nebo více výjimek z termínů ukončení uvedených v příloze A a v příloze B, níže uváděné jako „výjimka“, na základě písemného oznámení sekretariátu:

- a) když se stává smluvní stranou této úmluvy nebo
- b) když je jakýkoliv výrobek s přidanou rtutí přidán změnou přílohy A nebo jakýkoliv výrobní proces, v němž se používá rtuť, je přidán změnou přílohy B, ne však později než k datu vstupu této změny v platnost pro tuto smluvní stranu.

Každá taková registrace se doplní prohlášením, které vysvětluje potřebu výjimky pro tuto smluvní stranu.

2. Výjimka může být zaregistrována buď pro kategorii uvedenou v příloze A nebo B, nebo pro podkategorii označenou kterýmkoliv státem nebo organizací regionální hospodářské integrace.

3. Každá smluvní strana, která využívá jednu nebo více výjimek, bude uvedena v registru. Sekretariát zřídí, vede tento registr a zveřejní jej.

4. Registr obsahuje:

- a) seznam smluvních stran, které mají jednu nebo více výjimek;
- b) výjimku nebo výjimky zaregistrované každou smluvní stranou a
- c) datum ukončení platnosti každé výjimky.

5. Pokud není uvedeno smluvní stranou v registru kratší období, všechny výjimky podle odstavce 1 ukončí svou platnost pět let po příslušném termínu ukončení uvedeném v příloze A nebo B.

6. Na požádání některé smluvní strany může konference smluvních stran rozhodnout o prodloužení výjimky o pět let, pokud smluvní strana nepožádá o kratší období. Konference smluvních stran při tomto rozhodování vezme náležitě v úvahu:

- a) zprávu smluvní strany odůvodňující potřebu prodloužení výjimky a nastiňující uskutečněné a plánované činnosti k odstranění potřeby výjimky v co nejkratší možné době;
- b) dostupné informace, včetně informací o dostupnosti alternativních výrobků neobsahujících rtuť a výrobních procesů bez použití rtuti nebo spotřebovávajících méně rtuti, než je povoleno v rámci výjimky, a
- c) plánované nebo uskutečňované činnosti k zajištění environmentálně šetrného uložení rtuti a odstranění odpadů obsahujících rtuť.

Výjimka se může prodloužit pouze jednou pro každý výrobek a termín ukončení.

7. Smluvní strana může kdykoliv vzít výjimku zpět písemným oznámením sekretariátu. Vzetí výjimky zpět vstoupí v platnost k datu uvedenému v oznámení.

8. Bez ohledu na odstavec 1 žádný stát ani organizace regionální hospodářské integrace nemůže zaregistrovat výjimku po uplynutí pěti let od termínu ukončení pro určitý výrobek nebo proces uvedený v příloze A nebo B, pokud nezůstane jedné nebo více smluvním stranám zaregistrována výjimka pro tento výrobek nebo proces po obdržení prodloužení podle odstavce 6. V tomto případě stát nebo organizace regionální hospodářské integrace může v obdobích uvedených v odst. 1 písm. a) a b) zaregistrovat výjimku pro tento výrobek nebo proces, která ukončí svou platnost deset let po příslušném termínu ukončení.

9. Žádná smluvní strana nemůže mít platnou výjimku po uplynutí 10 let od termínu ukončení pro výrobek nebo proces zařazený v příloze A nebo B.

Článek 7

Neprůmyslová těžba zlata a těžba zlata v malém měřítku

1. Opatření v tomto článku a v příloze C se použijí na neprůmyslovou těžbu a zpracování zlata a těžbu a zpracování zlata v malém měřítku, v nichž se při extrakci zlata z rudy využívá amalgámové metody.

2. Každá smluvní strana, která má na svém území neprůmyslovou těžbu a zpracování zlata a těžbu a zpracování zlata v malém měřítku podle tohoto článku, přijme kroky k omezení, a kde je to možné, k odstranění použití rtuti a sloučenin rtuti v této těžbě a zpracování zlata a emisí a úniků do životního prostředí z této těžby a zpracování zlata.

3. Každá smluvní strana oznámí sekretariátu, pokud kdykoliv tato smluvní strana určí, že neprůmyslová těžba a zpracování zlata a těžba a zpracování zlata v malém měřítku je vyšší než nevýznamná. Pokud takto určí, smluvní strana:

- a) vypracuje a bude plnit národní akční plán v souladu s přílohou C;
- b) předloží svůj národní akční plán sekretariátu nejpozději tři roky po vstupu úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu nebo nejpozději tři roky po svém oznámení sekretariátu, podle toho, která skutečnost nastala později, a
- c) dále pak každé tři roky provádí přezkum pokroku plnění svých povinností podle tohoto článku a zahrnuje tyto přezkumy do svých zpráv předkládaných podle článku 21.

4. Smluvní strany mohou v případě potřeby spolupracovat mezi sebou a s příslušnými mezivládními organizacemi a dalšími subjekty, aby naplnily cíle tohoto článku. Taková spolupráce může zahrnovat:

- a) vývoj strategií prevence rozšíření rtuti nebo sloučenin rtuti při použití v neprůmyslové těžbě a zpracování zlata a těžbě a zpracování zlata v malém měřítku;
- b) iniciativy zaměřené na vzdělávání, aktivní pomoc a budování kapacit;
- c) podporu výzkumu v udržitelných alternativních postupech, které nevyužívají rtuť;
- d) poskytnutí technické a finanční pomoci;
- e) partnerství na podporu plnění svých závazků podle tohoto článku a

- f) využití stávajících mechanismů výměny informací k prosazování znalostí, nejlepších environmentálních postupů a alternativních technologií, které jsou environmentálně, technicky, společensky a ekonomicky přijatelné.

Článek 8

Emise

1. Tento článek se týká regulování, a kde je to možné, snižování emisí rtuti a sloučenin rtuti, často vyjádřených jako „celková rtuť“, do ovzduší prostřednictvím opatření k regulaci emisí z bodových zdrojů spadajících do kategorií zdrojů uvedených v příloze D.

2. Pro účely tohoto článku:

- a) „emise“ znamenají emise rtuti nebo sloučenin rtuti do ovzduší;
- b) „příslušný zdroj“ znamená zdroj spadající do jedné z kategorií zdrojů uvedených v příloze D. Smluvní strana může, zvolí-li si, stanovit kritéria pro identifikaci zdrojů pokrytých v kategorii zdrojů uvedených v příloze D, pokud tato kritéria pro jakoukoliv kategorii zahrnou alespoň 75 procent emisí z této kategorie;
- c) „nový zdroj“ znamená jakýkoliv příslušný zdroj v kategorii uvedené v příloze D, jehož stavba nebo podstatná úprava je zahájena nejméně jeden rok po datu:
 - i) vstupu této úmluvy v platnost pro dotčenou smluvní stranu nebo
 - ii) vstupu změny přílohy D v platnost pro dotčenou smluvní stranu, kde se na zdroj začnou vztahovat ustanovení této úmluvy pouze na základě této změny;
- d) „podstatná úprava“ znamená úpravu příslušného zdroje, která vede k významnému zvýšení emisí, kromě jakékoliv změny v emisích vznikajících ze znovuzískání vedlejšího produktu. Smluvní strana se rozhodne, zda je úprava podstatná či nikoliv;
- e) „stávající zdroj“ znamená jakýkoliv příslušný zdroj, který není novým zdrojem;
- f) „hodnota emisního limitu“ znamená limit koncentrační, hmotnostní nebo rychlosti uvolňování rtuti a jejích sloučenin, často vyjádřených jako „celková rtuť“, uvolňovaný z bodového zdroje.

3. Smluvní strana s příslušnými zdroji přijme opatření k regulaci emisí a může připravit národní plán stanovující opatření potřebná k regulaci emisí a její očekávané cíle a výsledky. Každý plán se předloží konferenci smluvních stran do čtyř let od data vstupu úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu. Pokud smluvní strana vytvoří implementační plán v souladu s článkem 20, může do něj smluvní strana zahrnout plán připravený podle tohoto odstavce.

4. Pro své nové zdroje bude každá smluvní strana vyžadovat použití nejlepších dostupných technik a nejlepších environmentálních postupů pro regulaci, a kde je to možné, pro snížení emisí, co nejdříve je to proveditelné, avšak nejpozději pět let po datu vstupu úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu. Smluvní strana může použít hodnoty emisních limitů, které platí pro použití nejlepších dostupných technik.

5. Pro své stávající zdroje zahrne každá smluvní strana do jakéhokoliv národního plánu a bude provádět jedno nebo více z níže uvedených opatření při zohlednění svých národních podmínek a ekonomické a technické proveditelnosti a cenové dostupnosti opatření, co nejdříve je to proveditelné, nejpozději však deset let po datu vstupu úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu:

- a) vyčíslený cíl pro regulování, a kde je to možné, pro snižování emisí z příslušných zdrojů;
- b) hodnoty emisního limitu pro regulování, a kde je to možné, pro snižování emisí z příslušných zdrojů;
- c) použití nejlepších dostupných technik a nejlepších environmentálních postupů k regulaci emisí z příslušných zdrojů;
- d) regulační strategie pro více znečišťujících látek najednou, která by přinesla společné výhody pro regulaci emisí rtuti;
- e) alternativní opatření pro snížení emisí z příslušných zdrojů.

6. Smluvní strany mohou přijmout stejná opatření ke všem příslušným stávajícím zdrojům anebo mohou přijmout různá opatření s ohledem na různé kategorie zdrojů. Cílem těchto opatření použitých smluvní stranou je dosáhnout rozumného pokroku při snižování emisí v průběhu času.

7. Každá smluvní strana vytvoří, co nejdříve je to proveditelné, avšak nejpozději do pěti let od data vstupu úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu, inventář emisí z příslušných zdrojů a dále jej pak spravuje.

8. Konference smluvních stran přijme na svém prvním zasedání zásady pro:

- a) nejlepší dostupné techniky a nejlepší environmentální postupy, při zohlednění jakýchkoliv rozdílů mezi novými a stávajícími zdroji a potřeby minimalizovat vlivy z přenosu mezi složkami; a
- b) podporu pro smluvní strany při naplňování opatření uvedených v odstavci 5, zejména při určování cílů a nastavování hodnot emisního limitu.

9. Konference smluvních stran v nejbližším možném termínu přijme zásady pro:

- a) kritéria, která smluvní strany mohou vytvořit podle odst. 2 písm. b);
- b) metodiku pro přípravu inventářů emisí.

10. Konference smluvních stran bude přezkoumávat a podle potřeby upravovat zásady vytvořené podle odstavců 8 a 9. Smluvní strany zohlední zásady při naplňování příslušných ustanovení tohoto článku.

11. Každá smluvní strana zahrne informace o svém naplňování tohoto článku do svých zpráv předkládaných podle článku 21, zejména informace o opatřeních, která učinila v souladu s odstavci 4 až 7, a o účinnosti těchto opatření.

Článek 9

Úniky

1. Tento článek se týká regulování, a kde je to možné, snižování úniků rtuti a sloučenin rtuti, často vyjádřených jako „celková rtuť“, do půdy a vody z příslušných bodových zdrojů neuvedených v ostatních ustanoveních této úmluvy.

2. Pro účely tohoto článku:

- a) „úniky“ znamenají úniky rtuti nebo sloučenin rtuti do půdy nebo vody;
- b) „příslušný zdroj“ znamená jakýkoliv významný bodový zdroj úniku vytvořený lidskou činností, který smluvní strana identifikovala a na nějž se nevztahují ostatní ustanovení této úmluvy;
- c) „nový zdroj“ znamená jakýkoliv příslušný zdroj, jehož stavba nebo podstatná úprava byla zahájena nejméně jeden rok po datu vstupu této úmluvy v platnost pro dotčenou smluvní stranu;

- d) „podstatná úprava“ znamená úpravu příslušného zdroje, která vede k významnému zvýšení úniků, kromě jakékoliv změny v únicích vznikajících ze znovuzískání vedlejšího produktu. Smluvní strana se rozhodne, zda je úprava podstatná či nikoliv;
- e) „stávající zdroj“ znamená jakýkoliv příslušný zdroj, který není novým zdrojem;
- f) „hodnota limitu úniků“ znamená koncentrační nebo hmotnostní limit rtuti nebo jejích sloučenin, často vyjádřených jako „celková rtuť“, uniklá z bodového zdroje.

3. Každá smluvní strana, nejpozději tři roky po datu vstupu úmluvy v platnost pro ni, a dále pak pravidelně, identifikuje příslušné kategorie bodových zdrojů.

4. Smluvní strana s příslušnými zdroji přijme opatření k regulaci úniků a může připravit národní plán stanovující opatření k regulaci úniků a její očekávané cíle a výsledky. Jakýkoliv plán se předloží konferenci smluvních stran do čtyř let od data vstupu úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu. Pokud smluvní strana vytvoří implementační plán podle článku 20, může do něj zahrnout plán připravený podle tohoto odstavce.

5. Opatření zahrnou, dle potřeby, jedno nebo více z níže uvedených:

- a) hodnoty limitu úniků pro regulaci, a kde je to možné, snížení úniků z příslušných zdrojů;
- b) použití nejlepších dostupných technik a nejlepších environmentálních postupů k regulaci úniků z příslušných zdrojů;
- c) regulační strategii pro více znečišťujících látek najednou, která by přinesla společné výhody pro regulaci úniků rtuti;
- d) alternativní opatření pro snížení úniků z příslušných zdrojů.

6. Každá smluvní strana vytvoří, co nejdříve je to proveditelné, avšak nejpozději do pěti let od data vstupu úmluvy v platnost pro tuto smluvní stranu, inventář úniků z příslušných zdrojů a dále jej pak spravuje.

7. Konference smluvních stran přijme, co nejdříve je to proveditelné, zásady pro:

- a) nejlepší dostupné techniky a nejlepší environmentální postupy, při zohlednění jakýchkoliv rozdílů mezi novými a stávajícími zdroji a potřeby minimalizovat vlivy z přenosu mezi složkami;
- b) metodiku přípravy inventářů úniků.

8. Každá smluvní strana zahrne informace o svém naplňování tohoto článku do svých zpráv předkládaných podle článku 21, zejména informace o opatřeních, která učinila v souladu s odstavci 3 až 6, a o účinnosti těchto opatření.

Článek 10 **Environmentálně šetrné prozatímní ukládání rtuti,** **vyjma odpadní rtuti**

1. Tento článek se použije na prozatímní ukládání rtuti a sloučenin rtuti definované v článku 3, které nespádají do definice odpadů obsahujících rtuť uvedené v článku 11.

2. Každá smluvní strana přijme opatření zajišťující, že prozatímní ukládání takové rtuti a sloučenin rtuti zamýšlené pro použití povolené smluvní straně podle této úmluvy probíhá environmentálně šetrným způsobem, při zohlednění jakýchkoliv pokynů, a je v souladu s jakýmkoliv požadavky přijatými podle odstavce 3.

3. Konference smluvních stran přijme pokyny o environmentálně šetrném prozatímním ukládání takové rtuti a sloučenin rtuti, při zohlednění jakýchkoliv příslušných pokynů vytvořených v rámci Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování a jiných příslušných zásad. Konference smluvních stran může přijmout požadavky pro prozatímní ukládání jako dodatečnou přílohu této úmluvy v souladu s článkem 27.

4. Smluvní strany, dle potřeby, spolupracují vzájemně a s příslušnými mezivládními organizacemi a dalšími subjekty, aby posílily budování kapacit pro environmentálně šetrné prozatímní ukládání takové rtuti a sloučenin rtuti.

Článek 11 **Odpady obsahující rtuť**

1. Příslušné definice z Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování se použijí na odpady pokryté touto úmluvou pro smluvní strany Basilejské úmluvy. Smluvní strany této úmluvy, jež nejsou smluvními stranami Basilejské úmluvy, použijí tyto definice jako zásady použitelné na odpady pokryté touto úmluvou.

2. Pro účely této úmluvy odpady obsahující rtuť znamenají látky nebo předměty:

a) které se skládají ze rtuti nebo sloučenin rtuti;

- b) které obsahují rtuť nebo sloučeniny rtuti, nebo
- c) které jsou kontaminovány rtutí nebo sloučeninami rtuti,

v množství překračujícím příslušné limity definované jednotným způsobem konferencí smluvních stran ve spolupráci s příslušnými orgány Basilejské úmluvy, které je odstraněno nebo se zamýšlí odstranit nebo se vyžaduje odstranit podle ustanovení vnitrostátního práva nebo této úmluvy. Tato definice nezahrnuje skřívku, odpadní kamení a důlní hlušinu, kromě těch z primární těžby rtuti, pokud neobsahují rtuť nebo sloučeniny rtuti nad limity definovanými konferencí smluvních stran.

3. Každá smluvní strana přijme odpovídající opatření, aby odpad obsahující rtuť:

- a) byl spravován environmentálně šetrným způsobem při zohlednění pokynů vytvořených v rámci Basilejské úmluvy a v souladu s požadavky, které konference smluvních stran přijme jako dodatečnou přílohu podle článku 27. Při stanovování požadavků vezme konference smluvních stran v úvahu nařízení a programy pro nakládání s odpady smluvních stran;
- b) byl obnoven, recyklován, znovuzískáván nebo přímo zpětně použit pouze pro použití povolené smluvní straně podle této úmluvy nebo pro environmentálně šetrné odstranění podle odst. 3 písm. a);
- c) byl, pokud jde o smluvní strany Basilejské úmluvy, převážen přes mezinárodní hranice pouze za účelem environmentálně šetrného odstranění v souladu s tímto článkem a s Basilejskou úmluvou. Za podmínek převozu přes mezinárodní hranice, na které se Basilejská úmluva nevztahuje, povolí smluvní strana tento převoz pouze po zohlednění příslušných mezinárodních pravidel, standardů a pokynů.

4. Konference smluvních stran bude usilovat o úzkou spolupráci s příslušnými orgány Basilejské úmluvy, dle potřeby, při přezkumu a aktualizaci pokynů uvedených v odst. 3. písm. a).

5. Smluvní strany se vybízejí ke spolupráci vzájemně a s příslušnými mezivládními organizacemi a dalšími subjekty, dle potřeby, za účelem vytvoření a spravování globální, regionální a vnitrostátní kapacity pro nakládání s odpady obsahujícími rtuť environmentálně šetrným způsobem.

Článek 12

Kontaminovaná místa

1. Každá smluvní strana bude usilovat o vytvoření odpovídajících strategií pro identifikaci a hodnocení míst kontaminovaných rtuťmi nebo sloučeninami rtuťmi.

2. Jakékoliv činnosti ke snížení rizik plynoucích z takových míst budou prováděny environmentálně šetrným způsobem, který bude podle potřeby zahrnovat hodnocení rizik rtuťmi nebo sloučenin rtuťmi v nich obsažených pro lidské zdraví a životní prostředí.

3. Konference smluvních stran přijme zásady pro nakládání s kontaminovanými místy, které mohou zahrnovat metody a postupy pro:

- a) identifikaci a označení míst;
- b) zapojení veřejnosti;
- c) hodnocení rizik pro lidské zdraví a životní prostředí;
- d) možnosti pro nakládání s riziky působenými kontaminovanými místy;
- e) analýzu přínosů a nákladů a
- f) ověření výstupů.

4. Smluvní strany se vybízejí ke spolupráci při vývoji strategií a při implementaci činností pro identifikaci, hodnocení, nastavení priorit, spravování a, podle potřeby, sanaci kontaminovaných míst.

Článek 13 **Finanční zdroje a mechanismus**

1. Každá smluvní strana se zavazuje v rámci svých možností zajistit zdroje, pokud jde o ty vnitrostátní činnosti, které jsou určeny pro naplňování této úmluvy, v souladu se svými vnitrostátními politikami, prioritami, plány a programy. Tyto zdroje mohou zahrnovat národní financování prostřednictvím příslušných politik, rozvojových strategií a národních rozpočtů a dvoustranné a mnohostranné financování, stejně jako zapojení soukromého sektoru.

2. Celková účinnost naplňování této úmluvy smluvními stranami rozvojových zemí bude souviset s účinným plněním tohoto článku.

3. Mnohostranné, regionální a dvoustranné zdroje finanční a technické pomoci, stejně jako budování kapacit a přenos technologií se vybízejí k tomu, aby urychleně posílily a rozšířily své

činnosti týkající se rtuti k podpoře smluvních stran rozvojových zemí při naplňování této úmluvy s ohledem na finanční prostředky, technickou pomoc a přenos technologií.

4. Smluvní strany ve svých činnostech v souvislosti s finančními prostředky plně zohlední zvláštní potřeby a speciální podmínky smluvních stran, které jsou malými ostrovními rozvojovými státy nebo nejméně rozvinutými zeměmi.

5. Tímto se ustanovuje mechanismus pro zajištění přiměřených, předvídatelných a včasných finančních zdrojů. Mechanismus má podporovat smluvní strany rozvojových zemí a smluvní strany zemí s přechodnou ekonomikou v naplňování závazků podle této úmluvy.

6. Mechanismus bude zahrnovat:

- a) svěřenecký fond Globálního fondu pro životní prostředí a
- b) zvláštní mezinárodní Program k podpoře budování kapacit a technické pomoci.

7. Svěřenecký fond Globálního fondu pro životní prostředí poskytne nové, předvídatelné, přiměřené a včasné finanční zdroje k pokrytí nákladů pro podporu naplňování této úmluvy dle dohody konference smluvních stran. Pro účely této úmluvy bude svěřenecký fond Globálního fondu pro životní prostředí řízen pod dohledem konference smluvních stran a bude konferenci smluvních stran odpovědný. Konference smluvních stran stanoví zásady pro všeobecné strategie, politiky, programové priority a způsobilost k přístupu a využití finančních zdrojů. Konference smluvních stran dále stanoví zásady pro předběžný seznam kategorií činností, které by mohly získat podporu ze svěřeneckého fondu Globálního fondu pro životní prostředí. Svěřenecký fond Globálního fondu pro životní prostředí poskytne prostředky k pokrytí odsouhlasených progresivních nákladů na celosvětové přínosy v oblasti životního prostředí a odsouhlasených plných nákladů na některé činnosti umožňující plnění úmluvy.

8. Svěřenecký fond Globálního fondu pro životní prostředí by při poskytování finančních prostředků na určitou činnost měl vzít v úvahu možné snížení množství rtuti prostřednictvím této navrhované činnosti v poměru k jejím nákladům.

9. Pro účely této úmluvy bude program uvedený v odst. 6 písm. b) řízen pod dohledem konference smluvních stran a bude konferenci smluvních stran odpovědný. Konference smluvních stran na svém prvním zasedání rozhodne o hostitelské instituci programu, jíž bude stávající subjekt, a stanoví pro ni zásady, včetně těch týkajících se jejího trvání. Všechny smluvní strany a další příslušné zainteresované subjekty se vyzývají k poskytnutí finančních prostředků programu, na dobrovolném základě.

10. Konference smluvních stran a subjekty utvářející mechanismus schválí na prvním zasedání konference smluvních stran ustanovení k zajištění účinnosti výše uvedených odstavců.

11. Konference smluvních stran přezkoumá, nejpozději na svém třetím zasedání a dále pak pravidelně, úroveň financování, zásady stanovené konferencí smluvních stran subjektům, kterým bylo svěřeno řízení finančního mechanismu ustanoveného tímto článkem, a jejich účinnost a schopnost reagovat na měnící se potřeby smluvních stran rozvojových zemí a zemí s přechodnou ekonomikou. Na základě tohoto přezkumu přijme vhodná opatření ke zlepšení účinnosti tohoto mechanismu.

12. Všechny smluvní strany se vyzývají, aby v rámci svých možností do mechanismu přispívaly. Mechanismus bude vybízet k poskytování prostředků z dalších zdrojů, včetně soukromého sektoru, a bude usilovat o znásobení těchto prostředků pro činnosti, které podporuje.

Článek 14

Budování kapacit, technická pomoc a přenos technologií

1. Smluvní strany budou spolupracovat, aby v rámci svých příslušných možností poskytovaly včasné a odpovídající budování kapacit a technickou pomoc smluvním stranám rozvojových zemí, zejména smluvním stranám, které jsou nejméně rozvinutými zeměmi nebo malými ostrovními rozvojovými státy, a smluvním stranám zemí s přechodnou ekonomikou, aby jim pomohly při naplňování jejich závazků vyplývajících z této úmluvy.

2. Budování kapacit a technická pomoc podle odstavce 1 a článku 13 mohou být poskytovány prostřednictvím regionálních, subregionálních a vnitrostátních opatření, včetně stávajících regionálních a subregionálních center, pomocí dalších mnohostranných a dvoustranných prostředků a partnerství, včetně partnerství zahrnujících soukromý sektor. Spolupráce a koordinace s dalšími mnohostrannými environmentálními smlouvami v oblasti chemických látek a odpadů by se měla vyhledávat, aby se zvýšila účinnost technické pomoci a jejího zprostředkování.

3. Smluvní strany rozvinutých zemí a ostatní smluvní strany podpoří a umožní v rámci svých možností, s podporou soukromého sektoru a dalších souvisejících zainteresovaných subjektů tam, kde je to vhodné, vývoj, přenos a rozšíření moderních environmentálně šetrných alternativních technologií a přístup k nim pro smluvní strany rozvojových zemí, zejména nejméně rozvinutých zemí a malých ostrovních rozvojových států, a zemí s přechodnou ekonomikou, aby posílily jejich kapacitu pro účinné naplňování této úmluvy.

4. Konference smluvních stran, nejpozději na svém druhém zasedání a poté pak pravidelně, při zohlednění oznámení a zpráv od smluvních stran včetně těch, které byly poskytnuty podle článku 21, a informací poskytnutých dalšími zainteresovanými subjekty:

- a) zváží informace o stávajících iniciativách a pokroku učiněném s ohledem na alternativní technologie;
 - b) zváží informace o potřebách smluvních stran, zejména rozvojových zemí, ohledně alternativních technologií;
 - c) identifikuje překážky, se kterými se smluvní strany, zejména smluvní strany rozvojových zemí, setkaly při přenosu technologií.
5. Konference smluvních stran doporučí, jak by dále bylo možné posilovat budování kapacit, technickou pomoc a přenos technologií podle tohoto článku.

Článek 15 **Výbor pro plnění a dodržování**

1. Tímto se ustanovuje mechanismus, včetně výboru jako pomocného orgánu konference smluvních stran, aby podporoval naplňování a přezkum dodržování všech ustanovení této úmluvy. Mechanismus, včetně výboru, bude podpůrného charakteru a bude se zaměřovat zejména na příslušné vnitrostátní schopnosti a podmínky smluvních stran.
2. Výbor bude podporovat naplňování a přezkum dodržování všech ustanovení této úmluvy. Výbor prozkoumá jak jednotlivé, tak systémové záležitosti plnění a dodržování úmluvy a podle potřeby vydá doporučení pro konferenci smluvních stran.
3. Výbor bude tvořen patnácti členy navrženými smluvními stranami a zvolenými konferencí smluvních stran, s náležitým zohledněním rovnoměrného zeměpisného zastoupení pěti regionů Organizace spojených národů; první členové budou zvoleni na prvním zasedání konference smluvních stran a poté v souladu s jednacím řádem schváleným konferencí smluvních stran podle odstavce 5; členové výboru budou mít kvalifikaci v oblasti příslušející této úmluvě a vykazovat přijatelnou šíři zkušeností.
4. Výbor může projednávat záležitosti na základě:
- a) písemných oznámení od jakékoliv smluvní strany s ohledem na její vlastní dodržování úmluvy;
 - b) národních zpráv podle článku 21 a
 - c) žádostí konference smluvních stran.
5. Výbor zpracuje svůj jednací řád, který bude podléhat schválení druhého zasedání konference smluvních stran; konference smluvních stran může přijmout další pravidla pro výbor.

6. Výbor vyvine veškeré úsilí, aby svá doporučení přijímal konsensem. Jestliže veškeré úsilí o dosažení konsensu bylo vyčerpáno a konsensu nebylo dosaženo, pak se taková doporučení přijmou, jako poslední možnost, tříčtvrtinovou většinou hlasů přítomných a hlasujících členů, na základě kvora dvou třetin členů.

Článek 16

Zdravotní aspekty

1. Smluvní strany se vybízejí, aby:

- a) podporovaly vývoj a plnění strategií a programů k identifikaci a ochraně rizikových skupin populace, zejména ohrožených populací, které mohou zahrnovat přijetí zdravotních pokynů založených na vědeckých poznatcích ohledně expozice rtuti a sloučeninám rtuti, stanovení v případě potřeby cílů pro snížení expozice rtuti a veřejné vzdělávání se zapojením sektoru veřejného zdraví a dalších příslušných sektorů;
- b) podporovaly vývoj a plnění vzdělávacích a preventivních programů založených na vědeckých poznatcích o profesní expozici rtuti a sloučeninám rtuti;
- c) podporovaly vhodné služby zdravotní péče pro prevenci, ošetřování a péči u populací postižených expozicí rtuti a sloučeninám rtuti a
- d) zavedly a v případě potřeby posílily institucionální a odborné zdravotnické kapacity pro prevenci, diagnostiku, ošetřování a sledování zdravotních rizik spojených s expozicí rtuti a sloučeninám rtuti.

2. Konference smluvních stran při zvažování otázek nebo činností, které se vztahují ke zdraví, by měla:

- a) konzultovat a spolupracovat se Světovou zdravotnickou organizací, s Mezinárodní organizací práce a v případě potřeby s dalšími příslušnými mezivládními organizacemi a
- b) podporovat spolupráci a výměnu informací se Světovou zdravotnickou organizací, Mezinárodní organizací práce a v případě potřeby s dalšími příslušnými mezivládními organizacemi.

Článek 17

Výměna informací

1. Každá smluvní strana umožní výměnu:

- a) vědeckých, odborných, ekonomických a právních informací týkajících se rtuti a sloučenin rtuti, včetně toxikologických, ekotoxikologických a bezpečnostních informací;
- b) informací o snížení nebo odstranění výroby, použití, emisí a úniků rtuti a sloučenin rtuti a obchodu se rtutí a sloučeninami rtuti;
- c) informací o technicky a ekonomicky přijatelných alternativách:
 - i) výrobků s přidanou rtutí;
 - ii) výrobních procesů, v nichž se používá rtuť nebo sloučeniny rtuti, a
 - iii) činností a procesů, které uvolňují nebo z nichž uniká rtuť nebo sloučeniny rtuti;

včetně informací týkajících se rizik pro zdraví a životní prostředí a ekonomických a sociálních nákladů a přínosů těchto alternativ, a

- d) epidemiologických informací o zdravotních dopadech spojených s expozicí rtuti a sloučeninám rtuti, v úzké spolupráci se Světovou zdravotnickou organizací a v případě potřeby s jinými příslušnými organizacemi.

2. Smluvní strany si mohou vyměňovat informace uvedené v odstavci 1 přímo, prostřednictvím sekretariátu nebo v případě potřeby ve spolupráci s jinými příslušnými organizacemi včetně sekretariátů úmluv k chemickým látkám a odpadům.

3. Sekretariát umožní spolupráci při výměně informací podle tohoto článku a rovněž při spolupráci s příslušnými organizacemi, včetně sekretariátů mnohostranných environmentálních smluv a jiných mezinárodních iniciativ. Mimo informací poskytovaných smluvními stranami tyto informace budou zahrnovat informace od mezivládních a nevládních organizací s odbornou znalostí problematiky rtuti a od národních a mezinárodních institucí s touto odborností.

4. Každá smluvní strana určí národní kontaktní místo pro výměnu informací podle této úmluvy, rovněž pokud jde o souhlas dovážející smluvní strany podle článku 3.

5. Pro účely této úmluvy se informace o zdraví a bezpečnosti lidí a o životním prostředí nepovažují za tajné. Smluvní strany, které si vyměňují jiné informace podle této úmluvy, chrání jakékoli tajné informace tak, jak bylo vzájemně odsouhlaseno.

Článek 18

Veřejné informace, osvěta a vzdělávání

1. Každá smluvní strana podle svých schopností podporuje a usnadňuje:

- a) poskytování dostupných informací veřejnosti o:
 - i) vlivech rtuti a sloučenin rtuti na zdraví a životní prostředí;
 - ii) alternativách rtuti a sloučenin rtuti;
 - iii) tématech uvedených v čl. 17 odst. 1;
 - iv) výsledcích svých činností v oblasti výzkumu, vývoje a monitorování podle článku 19 a
 - v) činnostech vedoucích k plnění svých povinností podle této úmluvy;
- b) vzdělávání, školení a veřejnou osvětu ohledně dopadů expozice rtuti a sloučeninám rtuti na lidské zdraví a životní prostředí, podle potřeby ve spolupráci s příslušnými mezivládními a nevládními organizacemi a zástupci ohrožených populací.

2. Každá smluvní strana využije existující mechanismy nebo případně zvaží vytvoření mechanismů jako registr úniků a registr přenosů znečišťujících látek tam, kde je to vhodné, pro sběr a rozšiřování informací o odhadech svých ročních množství rtuti a sloučenin rtuti, které se prostřednictvím lidské činnosti uvolňují, unikají nebo jsou odstraňovány.

Článek 19 Výzkum, vývoj a monitorování

1. Smluvní strany při zohlednění svých příslušných podmínek a schopností budou usilovat o spolupráci, aby vytvořily a zlepšily:

- a) inventáře použití, spotřeby a emisí rtuti a sloučenin rtuti do ovzduší a úniků rtuti a sloučenin rtuti do vody a půdy způsobených lidskou činností;
- b) modelování a územně reprezentativní monitorování hladin rtuti a sloučenin rtuti v ohrožených populacích a složkách životního prostředí, včetně biotických jako ryby, mořští savci, mořské želvy a ptáci, i spolupráci při sběru a výměně příslušných a vhodných vzorků;
- c) hodnocení dopadů rtuti a sloučenin rtuti na lidské zdraví a životní prostředí, vedle sociálních, ekonomických a kulturních dopadů, zejména s ohledem na ohrožené populace;
- d) harmonizované metodiky pro činnosti prováděné na základě písmen a), b) a c);

- e) informace o cyklu v životním prostředí, přenosu (včetně dálkového přenosu a depozice), přeměně a osudu rtuti a sloučenin rtuti v řadě ekosystémů, při náležitém zohlednění rozdílu mezi emisemi způsobenými lidskou činností a přírodními emisemi a úniky rtuti a zohlednění opětovného uvolňování rtuti z historických úložišť;
- f) informace o obchodování se rtutí a sloučeninami rtuti a s výrobky s přidanou rtutí a
- g) informace a výzkum v oblasti technické a ekonomické dostupnosti výrobků a procesů bez rtuti a nejlepších dostupných technik a nejlepších postupů šetrných k životnímu prostředí vedoucích ke snížení a sledování emisí a úniků rtuti a sloučenin rtuti.

2. Při provádění činností podle odstavce 1 by smluvní strany měly v případě, že je to vhodné, vycházet ze stávajících monitorovacích sítí a výzkumných programů.

Článek 20

Implementační plány

1. Každá smluvní strana, na základě počátečního hodnocení, může zpracovat a naplňovat implementační plán, při zohlednění svých vnitrostátních podmínek, aby splnila závazky této úmluvy. Každý takový plán by měl být předán sekretariátu bezprostředně po zpracování.

2. Každá smluvní strana může přezkoumat a aktualizovat svůj implementační plán, při zohlednění svých vnitrostátních podmínek a s odvoláním na zásady konference smluvních stran a další související zásady.

3. Při provádění činností podle odstavců 1 a 2 by smluvní strany měly vést konzultace s národními zainteresovanými subjekty s cílem usnadnit vytváření, provádění, přezkum a aktualizaci svých implementačních plánů.

4. Smluvní strany se rovněž mohou koordinovat ve věci regionálních plánů, aby usnadnily naplňování této úmluvy.

Článek 21

Podávání zpráv

1. Každá smluvní strana podává zprávu konferenci smluvních stran, prostřednictvím sekretariátu, o opatřeních učiněných pro provádění ustanovení této úmluvy a o účinnosti těchto opatření a o případných výzvěch při dosahování cílů úmluvy.

2. Každá smluvní strana zahrne do své zprávy informace požadované podle článků 3, 5, 7, 8 a 9 této úmluvy.

3. Na svém prvním zasedání konference smluvních stran rozhodne o časových intervalech a způsobu podávání zpráv smluvními stranami při zohlednění potřeby koordinace podávání zpráv s dalšími souvisejícími úmluvami v oblasti chemických látek a odpadů.

Článek 22

Vyhodnocování účinnosti

1. Konference smluvních stran vyhodnotí účinnost této úmluvy poprvé nejpozději šest let po vstupu úmluvy v platnost a dále pak v opakujících se intervalech, které konference smluvních stran stanoví.

2. K usnadnění vyhodnocování konference smluvních stran dá na svém prvním zasedání podnět k ustanovení opatření, která by jí poskytovala porovnatelné informace z monitorování přítomnosti a pohybu rtuti a sloučenin rtuti v životním prostředí i o trendech v hladinách rtuti a sloučenin rtuti pozorovaných v živých organismech a ohrožených populacích.

3. Vyhodnocení se provede na základě dostupných vědeckých, environmentálních, technických, finančních a ekonomických informací, včetně:

- a) zpráv a dalších informací získaných monitorováním poskytnutých konferenci smluvních stran podle odstavce 2;
- b) zpráv předkládaných podle článku 21;
- c) informací a doporučení poskytovaných podle článku 15 a
- d) zpráv a dalších příslušných informací o provádění opatření o finanční pomoci, přenosu technologií a budování kapacit ustanovených v této úmluvě.

Článek 23

Konference smluvních stran

1. Tímto se zřizuje konference smluvních stran.

2. První zasedání konference smluvních stran svolá výkonný ředitel Programu Organizace spojených národů pro životní prostředí nejpozději do jednoho roku po vstupu této úmluvy v platnost. Řádná zasedání konference smluvních stran se budou dále konat v pravidelných intervalech, o nichž rozhodne konference.

3. Mimořádná zasedání konference smluvních stran se budou konat v jiných termínech, které může konference považovat za nezbytné, nebo na písemnou žádost kterékoli smluvní strany za předpokladu, že do šesti měsíců od sdělení sekretariátu o této žádosti smluvním stranám žádost podpoří alespoň jedna třetina smluvních stran.

4. Konference smluvních stran na svém prvním zasedání konsensem schválí a přijme jednací řád a finanční pravidla pro sebe a jakékoliv své pomocné orgány a rovněž finanční pravidla pro řízení práce sekretariátu.

5. Konference smluvních stran pravidelně přezkoumá a vyhodnotí provádění této úmluvy. Vykonává funkce, které jí byly přiděleny úmluvou, a k dosažení toho:

- a) zřizuje takové pomocné orgány, které se jeví jako nezbytné pro provádění úmluvy;
- b) spolupracuje v případě potřeby s příslušnými mezinárodními organizacemi a mezivládními a nevládními orgány;
- c) pravidelně přezkoumá všechny informace dostupné konferenci smluvních stran a sekretariátu podle článku 21;
- d) zvažuje doporučení jí předložená Výborem pro plnění a dodržování;
- e) zvažuje a provádí jakákoli další opatření, která mohou být požadována pro dosažení cílů úmluvy, a
- f) přezkoumává přílohy A a B podle článků 4 a 5.

6. Organizace spojených národů, její specializované agentury a Mezinárodní agentura pro atomovou energii a rovněž jakýkoli stát, který není smluvní stranou této úmluvy, může být zastoupen na zasedáních konference smluvních stran jako pozorovatel. Jakýkoli orgán nebo agentura bez ohledu na to, zda vnitrostátní nebo mezinárodní, vládní nebo nevládní, který/á má kvalifikaci v záležitostech upravených touto úmluvou a který/á informoval/a sekretariát o svém přání být zastoupen/a na zasedání konference smluvních stran jako pozorovatel, může být přijat/a, pokud proti tomu nevznese námitku alespoň jedna třetina přítomných smluvních stran. Na přijetí a účast pozorovatelů se vztahuje jednací řád přijatý konferencí smluvních stran.

Článek 24 Sekretariát

1. Tímto se zřizuje sekretariát.

2. Funkce sekretariátu jsou:

- a) organizovat zasedání konference smluvních stran a jejích pomocných orgánů a poskytovat jim požadované služby;
- b) usnadňovat, na požádání, pomoc smluvním stranám, zvláště smluvním stranám rozvojových zemí a zemí s přechodnou ekonomikou při provádění této úmluvy;
- c) koordinovat se, dle potřeby, se sekretariáty ostatních příslušných mezinárodních orgánů, zejména ostatních úmluv k chemickým látkám a odpadům;
- d) pomáhat smluvním stranám při výměně informací souvisejících s plněním této úmluvy;
- e) připravovat a zpřístupňovat smluvním stranám pravidelné zprávy založené na informacích obdržených podle článků 15 a 21 a dalších dostupných informacích;
- f) vstupovat pod všeobecným dohledem konference smluvních stran do takových administrativních a smluvních ujednání, která mohou být nezbytná pro účinné vykonávání jeho funkcí, a
- g) vykonávat další funkce sekretariátu stanovené v této úmluvě a dále takové ostatní funkce, které mohou být stanoveny konferencí smluvních stran.

3. Funkce sekretariátu v rámci této úmluvy vykonává výkonný ředitel Programu Organizace spojených národů pro životní prostředí, pokud konference smluvních stran nerozhodne tříčtvrtinovou většinou přítomných a hlasujících smluvních stran pověřit funkcemi sekretariátu jednu nebo více jiných mezinárodních organizací.

4. Konference smluvních stran, po konzultaci s příslušnými mezinárodními orgány, může zajišťovat posílení spolupráce a koordinace mezi sekretariátem a sekretariáty jiných úmluv k chemickým látkám a odpadům. Konference smluvních stran, po konzultaci s příslušnými mezinárodními orgány, může stanovit další zásady v této věci.

Článek 25 **Urovnávání sporů**

1. Smluvní strany budou usilovat o urovnání všech sporů mezi nimi týkajících se výkladu nebo provádění této úmluvy jednáním nebo jinými smírnými prostředky dle své vlastní volby.

2. Při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu k této úmluvě nebo kdykoli potom může smluvní strana, která není organizací regionální hospodářské integrace, prohlásit písemným dokumentem předaným depozitáři, že vzhledem k jakýmkoli sporům týkajícím se výkladu nebo provádění této úmluvy uznává jeden nebo oba z následujících prostředků urovnání sporů jako závazný ve vztahu k jakékoli jiné smluvní straně, která přijala stejnou povinnost:

- a) rozhodčí řízení v souladu s postupy uvedenými v části I přílohy E;
- b) předložení sporu Mezinárodnímu soudnímu dvoru.

3. Smluvní strana, která je organizací regionální hospodářské integrace, může učinit prohlášení s podobným účinkem týkající se rozhodčího řízení v souladu s odstavcem 2.

4. Prohlášení učiněné podle odstavce 2 nebo 3 zůstává v platnosti, dokud nevyprší jeho platnost v souladu s jeho termíny, nebo do uplynutí tří měsíců poté, kdy bylo písemné oznámení o jeho odvolání uloženo u depozitáře.

5. Vypršení platnosti prohlášení, oznámení o jeho odvolání nebo nové prohlášení neovlivní žádným způsobem řízení dosud projednávané před rozhodčím soudem nebo před Mezinárodním soudním dvorem, pokud se strany sporu nedohodnou jinak.

6. Jestliže strany sporu nepřijaly stejný prostředek urovnání sporu podle odstavců 2 nebo 3 a jestliže nebyly schopny urovnat svůj spor prostředky uvedenými v odstavci 1 během dvanácti měsíců po oznámení jednou stranou straně druhé, že mezi nimi existuje spor, pak je spor postoupen smírčí komisi na žádost kterékoli ze stran sporu. Postup uvedený v části II přílohy E se použije ke smírčímu řízení podle tohoto článku.

Článek 26 **Změny úmluvy**

1. Změny této úmluvy může navrhnout jakákoliv smluvní strana.

2. Změny této úmluvy se přijímají na zasedání konference smluvních stran. Text jakékoliv navrhované změny oznámí sekretariát smluvním stranám alespoň šest měsíců před zasedáním, na němž se má rozhodnout o přijetí návrhu. Sekretariát rovněž oznámí navrhovanou změnu signatářům této úmluvy a pro informaci i depozitáři.

3. Smluvní strany vynaloží veškeré úsilí, aby dosáhly dohody o jakékoliv navrhované změně této úmluvy konsensem. Jestliže veškeré úsilí o konsensu bylo vyčerpáno a nebylo dosaženo dohody, změna se jako poslední možnost přijme tříčtvrtinovou většinou hlasů přítomných a hlasujících smluvních stran.

4. Přijatou změnu sdělí depozitář všem smluvním stranám za účelem její ratifikace, přijetí nebo schválení.

5. Ratifikace, přijetí nebo schválení změny se písemně oznámí depozitáři. Změna přijatá v souladu s odstavcem 3 vstoupí v platnost pro smluvní strany, které přijaly závazky z ní plynoucí, devadesátým dnem po datu uložení listin o ratifikaci, přijetí nebo schválení alespoň třemi čtvrtinami smluvních stran, které byly smluvní stranou v okamžiku přijetí změny. Poté změna vstoupí v platnost pro všechny ostatní smluvní strany devadesátým dnem po datu, kdy smluvní strany uložily své listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení změn.

Článek 27

Přijetí a změna příloh

1. Přílohy této úmluvy tvoří její nedílnou součást a, není-li výslovně stanoveno jinak, odkaz na tuto úmluvu je současně odkazem na její přílohy.

2. Jakékoliv dodatečné přílohy přijaté po vstupu této úmluvy v platnost se omezují na procedurální, vědecké, technické nebo administrativní záležitosti.

3. Pro návrh, přijetí a vstup v platnost dodatečných příloh úmluvy se použije tento postup:

a) dodatečné přílohy se navrhují a přijímají podle postupu stanoveného v čl. 26 odst. 1 až 3;

b) kterákoliv smluvní strana, která není schopna přijmout dodatečnou přílohu, oznámí tuto skutečnost depozitáři písemně do jednoho roku od data sdělení depozitáře o přijetí této dodatečné přílohy. Depozitář neprodleně vyrozumí všechny smluvní strany, že takové oznámení obdržel. Smluvní strana může kdykoli písemně oznámit depozitáři, že vzala zpět předcházející oznámení o nepřijetí dodatečné přílohy, a tato příloha poté vstoupí pro tuto smluvní stranu v platnost podle písmene c), a

c) po uplynutí jednoho roku od data sdělení depozitáře o přijetí dodatečné přílohy tato příloha vstoupí v platnost pro všechny smluvní strany, které nepředložily oznámení o nepřijetí v souladu s ustanoveními písmene b).

4. Návrh, přijetí a vstup v platnost změn příloh této úmluvy podléhá stejným postupům, jako jsou postupy pro návrh, přijetí a vstup v platnost dodatečných příloh této úmluvy, s výjimkou toho, kdy změna příloh nevstoupí v platnost pro tu smluvní stranu, která učinila prohlášení týkající se změny příloh v souladu s čl. 30 odst. 5; v tomto případě každá taková změna vstupuje v platnost pro tuto smluvní stranu devadesátým dnem po datu uložení její listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu k této změně u depozitáře.

5. Jestliže se dodatečná příloha nebo změna přílohy týká změny této úmluvy, pak tato dodatečná příloha nebo změna nevstoupí v platnost, dokud nevstoupí v platnost změna úmluvy.

Článek 28

Hlasovací právo

1. Každá smluvní strana úmluvy má jeden hlas, s výjimkou stanovenou v odstavci 2.
2. Organizace regionální hospodářské integrace vykonává, v záležitostech svého pověření, své hlasovací právo s počtem hlasů rovnajícím se počtu jejích členských států, které jsou smluvními stranami této úmluvy. Taková organizace neuplatňuje své hlasovací právo, jestliže některý z jejích členských států uplatní své hlasovací právo, a naopak.

Článek 29

Podpis

Tato úmluva je otevřena k podpisu všemi státy a organizacemi regionální hospodářské integrace v Kumamoto, Japonsko, ve dnech 10. a 11. října 2013, a poté v hlavním sídle Organizace spojených národů v New Yorku do 9. října 2014.

Článek 30

Ratifikace, přijetí, schválení nebo přístup

1. Úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení státy a organizacemi regionální hospodářské integrace. Bude otevřena pro přístup států a organizací regionální hospodářské integrace den poté, kdy je uzavřena pro podpis. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu budou uloženy u depozitáře.
2. Každá organizace regionální hospodářské integrace, která se stane smluvní stranou úmluvy, aniž by některý z jejích členských států byl smluvní stranou, je vázána všemi povinnostmi podle úmluvy. V případě organizací, kdy jeden nebo více jejích členských států je smluvní stranou této úmluvy,

organizace a její členské státy rozhodnou o své příslušné odpovědnosti za plnění svých závazků podle této úmluvy. V takových případech organizace a členské státy nejsou oprávněny uplatňovat práva podle úmluvy souběžně.

3. Ve své listině o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu uvede organizace regionální hospodářské integrace rozsah svých pravomocí vzhledem k záležitostem upraveným touto úmluvou. Každá taková organizace také informuje depozitáře o jakýchkoliv souvisejících úpravách v rozsahu svých pravomocí, který obratem informuje ostatní smluvní strany o všech podstatných změnách.

4. Každá smluvní strana nebo organizace regionální hospodářské integrace se vybízí k předání informace sekretariátu v okamžiku své ratifikace, přijetí, schválení nebo přístupu k této úmluvě o svých opatřeních pro plnění této úmluvy.

5. Ve své listině o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu může kterákoli smluvní strana prohlásit, že pro ni vstupuje kterákoli změna přílohy v platnost pouze po uložení její listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu vztahující se k této změně.

Článek 31

Vstup v platnost

1. Tato úmluva vstupuje v platnost devadesátým dnem po datu uložení padesáté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu.

2. Pro každý stát nebo organizaci regionální hospodářské integrace, který/á ratifikuje, přijme nebo schválí tuto úmluvu nebo k ní přistoupí po uložení padesáté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu, vstupuje tato úmluva v platnost devadesátým dnem po datu uložení listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu tímto státem nebo organizací regionální hospodářské integrace.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 se žádná listina uložená organizací regionální hospodářské integrace nepovažuje za dodatečnou k listinám uloženým členskými státy této organizace.

Článek 32

Výhrady

K úmluvě se nemohou uplatnit žádné výhrady.

Článek 33 Odstoupení

1. V kterýkoli okamžik po uplynutí tří let ode dne vstupu této úmluvy v platnost pro určitou smluvní stranu může tato smluvní strana od úmluvy odstoupit, když to písemně oznámí depozitáři.
2. Každé takové odstoupení vstupuje v platnost jeden rok ode dne, kdy depozitář obdržel oznámení o odstoupení, nebo k pozdějšímu datu, které může být stanoveno v oznámení o odstoupení.

Článek 34 Depozitář

Depozitářem této úmluvy je generální tajemník Organizace spojených národů.

Článek 35 Závazná znění

Prvopis této úmluvy, jehož anglické, arabské, čínské, francouzské, ruské a španělské znění mají stejnou platnost, je uložen u depozitáře.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zástupci, řádně za tímto účelem zplnomocnění, k této úmluvě své podpisy.

V Kumamoto, Japonsko, dne desátého října dva tisíce třináct.

Příloha A

Výrobky s přidanou rtutí

Následující výrobky jsou vyňaty z této přílohy:

- a) výrobky nezbytné pro ochranu obyvatel a vojenské použití;
- b) výrobky pro výzkum, kalibraci přístrojů a pro použití jako referenční standard;
- c) výrobky, pro něž neexistuje schůdná bezrtuťová alternativa, přepínače a relé, zářivky se studenou katodou a zářivky s externí elektrodou (CCFL a EEFL) pro elektronické displeje a měřicí zařízení;
- d) výrobky používané ke kulturním nebo náboženským účelům a
- e) vakcíny obsahující thiomersal jako konzervační látku.

Část I: Výrobky podléhající čl. 4 odst. 1

Výrobky s přidanou rtutí	Termín, po němž není povolena výroba, dovoz nebo vývoz výrobku (termín ukončení)
Baterie, kromě knoflíkových baterií typu zinek-oxid stříbrný s obsahem rtuti < 2%, knoflíkové zinkovzdušné baterie s obsahem rtuti < 2%	2020
Spínače a relé, s výjimkou velmi přesných měřicích můstků kapacit a odporu a vysokofrekvenčních spínačů a relé v monitorovacích zařízeních a v řídicích modulech s maximálním obsahem rtuti 20 mg na můstek, spínač nebo relé	2020
Kompaktní zářivky (CFL) pro všeobecné osvětlení, které mají ≤ 30 wattů s obsahem rtuti překračujícím 5 mg na startér	2020
Trubicové zářivky (LFL) pro všeobecné osvětlení: <ul style="list-style-type: none">a) trifosfátové zářivky < 60 wattů s obsahem rtuti vyšším než 5 mg na zářivkub) halofosfátové zářivky ≤ 40 wattů s obsahem rtuti vyšším než 10 mg na zářivku	2020
Vysokotlaké rtuťové výbojky (HPMV) pro všeobecné osvětlení	2020
Rtuť v zářivkách se studenou katodou a zářivkách s externí elektrodou (CCFL a EEFL) pro elektronické displeje: <ul style="list-style-type: none">a) krátké (≤ 500 mm) s obsahem rtuti vyšším než 3,5 mg na zářivkub) střední (> 500 mm a $\leq 1\,500$ mm) s obsahem rtuti vyšším než 5 mg	2020

na zářivku c) dlouhé (> 1 500 mm) s obsahem rtuti vyšším než 13 mg na zářivku	
Kosmetika (s obsahem rtuti vyšším než 1 ppm), včetně zesvětlujících mýdel a krémů, a nezahrnující oblast oční kosmetiky, kde se rtuť používá jako konzervační látka a nejsou dostupné žádné účinné a bezpečné alternativní konzervační látky ¹	2020
Pesticidy, biocidy a lokální dezinfekce	2020
Následující neelektrická měřicí zařízení kromě neelektronických měřicích zařízení umístěných ve velkém zařízení nebo taková zařízení používaná pro velmi přesné měření, kde neexistují vhodné bezrtuťové alternativy: a) barometry; b) vlhkoměry; c) manometry; d) teploměry; e) sfygmomanometry.	2020

¹ Záměrem je nepokrýt kosmetiku, mýdla nebo krémy obsahující stopové znečištění rtutí.

Část II: Výrobky podléhající čl. 4 odst. 3

Výrobky s přidanou rtutí	Ustanovení
Zubní amalgám	<p>Opatření, která smluvní strany přijmou, aby snížily použití zubních amalgámů, zohlední národní podmínky a příslušné mezinárodní zásady a budou obsahovat dvě nebo více opatření z následujícího seznamu:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. stanovení národních cílů vedoucích k prevenci zubního kazu a ochrany zdraví, a tak snižování potřeby zubních rekonstrukcí; ii. stanovení národních cílů vedoucích k minimalizaci jeho použití; iii. podporování použití hospodárných a klinicky účinných bezrtuťových alternativ pro zubní rekonstrukce; iv. podporování výzkumu a vývoje kvalitních bezrtuťových materiálů pro zubní rekonstrukce; v. vybízení příslušných profesních organizací a stomatologických škol k výuce a školení stomatologických pracovníků a studentů o bezrtuťových zubních alternativách a o podpoře správné praxe; vi. odrazování od pojistných smluv a programů, které upřednostňují používání zubního amalgámu oproti bezrtuťovým zubním alternativám; vii. podporování pojistných smluv a programů, které podporují využívání kvalitních alternativ k zubnímu amalgámu pro zubní rekonstrukce; viii. omezování používání zubního amalgámu na jeho kapslovou formu; ix. podporování používání nejlepších environmentálních postupů v stomatologických zařízeních ke snížení úniků rtuti a sloučenin rtuti do vody a půdy.

Příloha B

Výrobní procesy, v nichž se používá rtuť nebo sloučeniny rtuti

Část I: Procesy podléhající čl. 5 odst. 2

Výrobní procesy používající rtuť nebo sloučeniny rtuti	Termín ukončení
Výroba chloru a alkalických hydroxidů	2025
Výroba acetaldehydu, v níž se rtuť nebo sloučeniny rtuti používá/používají jako katalyzátor	2018

Část II: Procesy podléhající čl. 5 odst. 3

Procesy používající rtuť	Ustanovení
Výroba monomer vinylchloridu	<p>Opatření, která smluvní strany přijmou, budou obsahovat, ale nebudou omezena pouze na:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. snížení použití rtuti na jednotku průmyslové výroby o 50 % do roku 2020 vztaženo k použití v roce 2010; ii. podporování opatření ke snížení závislosti na rtuti z primární těžby; iii. přijímání opatření ke snížení emisí a úniků rtuti do životního prostředí; iv. podporování výzkumu a vývoje v souvislosti s bezrtuťovými katalyzátory a procesy nevyužívajícími rtuť; v. nepovolování používání rtuti pět let poté, co konference smluvních stran stanoví, že bezrtuťové katalyzátory jsou pro stávající procesy technicky a ekonomicky přijatelné; vi. podávání zpráv konferenci smluvních stran o svém úsilí při vývoji a/nebo nalezení alternativ a ukončení použití rtuti v souladu s článkem 21.
Výroba methylátu nebo ethylátu sodného nebo draselného	<p>Opatření, která smluvní strany přijmou, budou obsahovat, ale nebudou omezena pouze na:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. opatření vedoucí ke snížení použití rtuti s cílem ukončit toto použití co nejrychleji to bude možné a do 10 let od vstupu úmluvy v platnost; ii. snížení emisí a úniků rtuti na jednotku průmyslové výroby o 50 % do roku 2020 vztaženo k roku 2010; iii. zákaz použití rtuti z primární těžby; iv. podporování výzkumu a vývoje v souvislosti s procesy nevyužívajícími rtuť; v. nepovolování použití rtuti pět let poté, co konference smluvních stran stanovila, že bezrtuťové katalyzátory se staly pro stávající procesy technicky a ekonomicky přijatelné; vi. podávání zpráv konferenci smluvních stran o svém úsilí při vývoji a/nebo nalezení alternativ a ukončení používání rtuti v souladu s článkem 21.

<p>Výroba polyuretanu za použití katalyzátorů obsahujících rtuť</p>	<p>Opatření, která smluvní strany přijmou, budou obsahovat, ale nebudou omezena pouze na:</p> <ul style="list-style-type: none"> i. přijímání opatření vedoucí ke snížení použití rtuti s cílem ukončit toto použití co nejrychleji to bude možné a do 10 let od vstupu úmluvy v platnost; ii. přijímání opatření ke snížení závislosti na rtuti z primární těžby rtuti; iii. přijímání opatření ke snížení emisí a úniků rtuti do životního prostředí; iv. podporování výzkumu a vývoje v souvislosti s bezrtuťovými katalyzátory a procesy nevyužívajícími rtuť; v. podávání zpráv konferenci smluvních stran o svém úsilí při vývoji a/nebo nalézání alternativ a ukončení používání rtuti v souladu s článkem 21. <p>Na tento výrobní proces se nevztahuje čl. 5 odst. 6.</p>
---	--

PřílohaC

Neprůmyslová těžba zlata a těžba zlata v malém měřítku

Národní akční plány

1. Každá smluvní strana podléhající ustanovením čl. 7 odst. 3 zařadí do svého národního akčního plánu:

- a) národní cíle a cílové hodnoty snížení;
- b) činnosti vedoucí k odstranění:
 - i) amalgamace rud;
 - ii) tepelný rozklad amalgámu nebo zpracovaného amalgámu v otevřené nádobě;
 - iii) tepelný rozklad amalgámu v obytných oblastech a
 - iv) louhování kyanidem v sedimentech, rudách nebo hlušíně, do nichž byla dříve přidána rtuť, a tato nebyla před louhováním odstraněna;
- c) kroky vedoucí k formálnímu schválení nebo regulaci sektoru neprůmyslové těžby zlata a těžby zlata v malém měřítku;
- d) základní odhady množství použité rtuti a používané způsoby neprůmyslové těžby a zpracování zlata a těžby a zpracování zlata v malém měřítku na svém území;
- e) strategie podpory snižování emisí a úniků rtuti a expozice rtuti během neprůmyslové těžby a zpracování zlata a těžby a zpracování zlata v malém měřítku, včetně metod bez použití rtuti;
- f) strategie řízení obchodu a zamezování odklonu použití rtuti a sloučenin rtuti ze zahraničních i domácích zdrojů pro neprůmyslovou těžbu a zpracování zlata a těžbu a zpracování zlata v malém měřítku;
- g) strategie zapojování zainteresovaných subjektů do plnění a rozvoje národního akčního plánu;
- h) strategie veřejného zdraví pro expozici rtuti pro těžaře v neprůmyslové těžbě zlata a těžbě zlata v malém měřítku a jejich komunit. Tato strategie by měla zahrnovat, mimo jiné, sběr dat týkajících se zdraví, školení pro zaměstnance v oblasti zdravotní péče a zvyšování povědomí prostřednictvím zdravotních zařízení;
- i) strategie ochrany ohrožených populací, zejména dětí a žen v reprodukčním věku, a především těhotných žen, před expozicí rtuti používané při neprůmyslové těžbě zlata a těžbě zlata v malém měřítku;
- j) strategie poskytování informací těžařům zapojeným do neprůmyslové těžby zlata a těžby zlata v malém měřítku a postiženým komunitám a
- k) harmonogram plnění národního akčního plánu.

2. Každá smluvní strana může zahrnout do svého národního akčního plánu dodatečné strategie k dosažení svých cílů, včetně použití nebo zavedení standardů pro bezrtuťovou neprůmyslovou těžbu zlata a těžbu zlata v malém měřítku a tržních mechanismů nebo nástrojů odbytu.

Příloha D

Seznam bodových zdrojů emisí rtuti a sloučenin rtuti do ovzduší

Kategorie bodových zdrojů:

Uhelné elektrárny;

průmyslové kotle na uhlí;

procesy tavení a žíhání používané při výrobě neželezných kovů¹;

zařízení pro spalování odpadu;

zařízení na výrobu cementového slínku.

¹ Pro účely této přílohy se „neželeznými kovy“ rozumí olovo, zinek, měď a průmyslové zlato.

Příloha E

Rozhodčí a smírčí řízení

Část I: Rozhodčí řízení

Postup při rozhodčím řízení pro účely čl. 25 odst. 2 písm. a) této úmluvy je následující:

Článek 1

1. Smluvní strana může dát podnět k rozhodčímu řízení v souladu s článkem 25 úmluvy písemným oznámením druhé straně nebo stranám sporu. K oznámení musí být přiloženo prohlášení žalobního nároku, společně s jakýmkoli podpůrnými dokumenty. V tomto oznámení musí být uveden předmět rozhodčího řízení a musí obsahovat zvláště články úmluvy, jejichž výkladu nebo uplatňování se řízení týká.

2. Strana uplatňující nárok oznámí sekretariátu, že postupuje spor k rozhodčímu řízení podle článku 25 této úmluvy. Oznámení musí být doplněno písemným oznámením zaslaným stranou uplatňující nárok, prohlášením o žalobním nároku a podpůrnými dokumenty podle odstavce 1 výše. Sekretariát rozešle takto obdržené informace všem smluvním stranám.

Článek 2

1. Jestliže se spor postupuje k rozhodčímu řízení podle článku 1 výše, ustanoví se rozhodčí soud. Soud bude tvořen třemi členy.

2. Každá strana sporu jmenuje jednoho rozhodce a oba takto jmenovaní rozhodci na základě společné dohody určí rozhodce třetího, který se stane předsedou rozhodčího soudu. Předseda soudu nesmí být národnosti žádné ze stran sporu, nesmí mít obvyklé bydliště na území žádné z těchto stran, nesmí být zaměstnancem žádné z nich a nesmí v daném sporu vystupovat v jakékoli jiné funkci.

3. Volná místa rozhodců budou obsazena způsobem stanoveným pro první jmenování rozhodců.

Článek 3

1. Jestliže jedna ze stran sporu nejmenuje rozhodce do dvou měsíců ode dne, kdy žalovaná strana obdrží oznámení o rozhodčím řízení, druhá strana o tom může informovat generálního tajemníka Organizace spojených národů, který v další lhůtě dvou měsíců rozhodce určí.

2. Jestliže nebude ve lhůtě dvou měsíců ode dne jmenování druhého rozhodce určen předseda rozhodčího soudu, určí předsedu generální tajemník Organizace spojených národů na žádost jedné ze stran, a to v další lhůtě dvou měsíců.

Článek 4

Rozhodčí soud je povinen činit rozhodnutí v souladu s ustanoveními úmluvy a s mezinárodním právem.

Článek 5

Jestliže se strany sporu nedohodnou jinak, určí si rozhodčí soud vlastní jednací řád.

Článek 6

Rozhodčí soud může na žádost jedné ze stran sporu navrhnout nezbytné předběžné ochranné opatření.

Článek 7

Strany sporu jsou povinny usnadnit práci rozhodčího soudu a využitím veškerých pro ně dostupných prostředků především:

- a) poskytnout rozhodčímu soudu veškeré příslušné dokumenty, informace a prostředky a
- b) umožnit mu, bude-li to nutné, předvolat svědky nebo znalce a získat od nich důkazy.

Článek 8

Strany a rozhodci jsou povinni chránit důvěrnost všech informací nebo dokumentů, které důvěrně obdrželi v průběhu řízení u rozhodčího soudu.

Článek 9

Pokud rozhodčí soud nerozhodne z důvodu zvláštních okolností jinak, náklady rozhodčího soudu nesou strany sporu rovným dílem. Rozhodčí soud je povinen vést záznamy o veškerých svých nákladech a poskytnout stranám jejich konečné vyúčtování.

Článek 10

Strana, která má na předmětu sporu právní zájem a rozhodnutí o sporu se ji může dotknout, může se souhlasem rozhodčího soudu do řízení zasahovat.

Článek 11

Rozhodčí soud může vyslechnout protinávrhy, které vyplynou přímo z předmětu sporu, a rozhodnout o nich.

Článek 12

O procesních i věcných otázkách předmětu sporu rozhoduje rozhodčí soud většinou hlasů svých členů.

Článek 13

1. Jestliže se jedna ze stran sporu nedostaví k rozhodčímu soudu nebo neuplatní svou obhajobu, druhá strana může požádat soud, aby v řízení pokračoval a vynesl rozhodnutí. Nepřítomnost jedné ze stran nebo skutečnost, že strana neuplatní svou obhajobu, není překážkou řízení.
2. Před vynesením konečného rozhodnutí je rozhodčí soud povinen přesvědčit se, že žaloba je z věcného i právního hlediska odůvodněná.

Článek 14

Rozhodčí soud je povinen vynést konečné rozhodnutí do pěti měsíců ode dne, kdy byl ustaven v plném počtu, pokud nepovažuje za nutné prodloužit tuto lhůtu o dobu, která by neměla přesáhnout dalších pět měsíců.

Článek 15

Konečné rozhodnutí rozhodčího soudu se musí omezit na předmět sporu a musí v něm být uvedeno odůvodnění, na němž se zakládá. Musí obsahovat jména a příjmení zúčastněných členů a datum vynesení konečného rozhodnutí. Kterýkoliv člen soudu může ke konečnému rozhodnutí přiložit samostatný nebo nesouhlasný názor.

Článek 16

Konečné rozhodnutí je pro obě strany sporu závazné. Výklad úmluvy obsažený v rozhodnutí je závazný také pro smluvní stranu, která do sporu zasahuje podle výše uvedeného článku 10, a to pokud jde o skutečnosti, které vedly k jejímu zapojení do sporu. Proti konečnému rozhodnutí se nelze odvolat, pokud se strany sporu předem nedohodly na odvolacím řízení.

Článek 17

Jakýkoli spor, který by vznikl mezi stranami vázanými konečným rozhodnutím podle výše uvedeného článku 16 a týkal by se výkladu nebo způsobu provedení tohoto rozhodnutí, může kterákoli z těchto stran předložit k rozhodnutí rozhodčímu soudu, který rozhodnutí vydal.

Část II: Smírčí řízení

Postup při smírčím řízení pro účely čl. 25 odst. 6 této úmluvy je následující:

Článek 1

Žádost strany sporu o zřízení smírčí komise v návaznosti na odstavec 6 článku 25 bude zaslána v písemné formě sekretariátu a v kopii druhé straně nebo stranám sporu. Sekretariát bezodkladně informuje o této skutečnosti všechny smluvní strany.

Článek 2

1. Smírčí komise se skládá ze tří členů, pokud se strany nedohodnou jinak. Každá z dotčených stran jmenuje jednoho člena a ti společně zvolí předsedu komise.
2. V případě sporu mezi více než dvěma stranami, strany, které sdílejí stejný zájem, se společně dohodnou na jmenování svého člena komise.

Článek 3

Jestliže strany sporu nejmenují členy komise do dvou měsíců ode dne, kdy sekretariát obdržel písemnou žádost uvedenou v článku 1 výše, generální tajemník Organizace spojených národů jmenuje na základě žádosti jedné ze stran tyto členy v další lhůtě dvou měsíců.

Článek 4

Jestliže nebude předseda smírčí komise určen do dvou měsíců poté, co byl jmenován druhý člen komise, generální tajemník Organizace spojených národů jmenuje na základě žádosti jedné ze stran sporu předsedu ve lhůtě dalších dvou měsíců.

Článek 5

Smírčí komise pomáhá stranám sporu nezávislým a nestranným způsobem dosáhnout přátelské urovnání.

Článek 6

1. Smírčí komise může vést smírčí řízení způsobem, který považuje za vhodný, při zohlednění okolností případu a stanovisek stran sporu včetně žádostí o rychlé urovnání. Jestliže se zúčastněné strany sporu nedohodnou jinak, určí si smírčí komise vlastní jednací řád.
2. Smírčí komise může kdykoliv během řízení předložit návrhy nebo doporučení k vyřešení sporu.

Článek 7

Strany sporu spolupracují se smírčí komisí. Zejména se vynasnaží splnit požadavky komise ohledně předložení písemných materiálů, poskytnutí důkazů a účasti na jednáních. Strany sporu a členové smírčí komise jsou povinni chránit důvěrnost všech informací nebo dokumentů, které důvěrně obdrželi v průběhu řízení u komise.

Článek 8

Smírčí komise rozhoduje většinou hlasů svých členů.

Článek 9

Pokud nebyl spor rozřešen, smírčí komise vyhotoví zprávu s doporučeními pro rozhodnutí o sporu do dvanácti měsíců ode dne, kdy byla ustanovena; strany jsou povinny tuto zprávu v dobré víře uvážit.

Článek 10

O jakékoli neshodě týkající se působnosti smírčí komise zabývat se jí předloženou věcí rozhodne komise.

Článek 11

Náklady na jednání smírčí komise ponese rovnoměrně zúčastněné strany sporu, pokud se nedohodnou jinak. Komise si vede záznamy o veškerých svých nákladech a stranám předloží jejich konečné vyúčtování.

Tímto potvrzuji, že výše uvedený
text je věrnou kopií Minamatské
úmluvy o rtuti přijaté v Kumamoto,
Japonsku, dne 10. října 2013,
jejíž originál je uložen u generálního tajemníka
Organizace spojených národů.

Za generálního tajemníka,
právní poradce
(náměstek generálního tajemníka
pro právní záležitosti)

Miguel de SerpaSoares

Organizace spojených národů
New York, 10. října 2013

ověřená věrná kopie (XXVII-17)
říjen 2013

MINAMATA CONVENTION ON MERCURY

UNITED NATIONS
2013

MINAMATA CONVENTION ON MERCURY

The Parties to this Convention,

Recognizing that mercury is a chemical of global concern owing to its long-range atmospheric transport, its persistence in the environment once anthropogenically introduced, its ability to bioaccumulate in ecosystems and its significant negative effects on human health and the environment,

Recalling decision 25/5 of 20 February 2009 of the Governing Council of the United Nations Environment Programme to initiate international action to manage mercury in an efficient, effective and coherent manner,

Recalling paragraph 221 of the outcome document of the United Nations Conference on Sustainable Development "The future we want", which called for a successful outcome of the negotiations on a global legally binding instrument on mercury to address the risks to human health and the environment,

Recalling the United Nations Conference on Sustainable Development's reaffirmation of the principles of the Rio Declaration on Environment and Development, including, inter alia, common but differentiated responsibilities, and acknowledging States' respective circumstances and capabilities and the need for global action,

Aware of the health concerns, especially in developing countries, resulting from exposure to mercury of vulnerable populations, especially women, children, and, through them, future generations,

Noting the particular vulnerabilities of Arctic ecosystems and indigenous communities because of the biomagnification of mercury and contamination of traditional foods, and concerned about indigenous communities more generally with respect to the effects of mercury,

Recognizing the substantial lessons of Minamata Disease, in particular the serious health and environmental effects resulting from the mercury pollution, and the need to ensure proper management of mercury and the prevention of such events in the future,

Stressing the importance of financial, technical, technological, and capacity-building support, particularly for developing countries, and countries with economies in transition, in order to strengthen national capabilities for the

management of mercury and to promote the effective implementation of the Convention,

Recognizing also the activities of the World Health Organization in the protection of human health related to mercury and the roles of relevant multilateral environmental agreements, especially the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and the Rotterdam Convention on the Prior Informed Consent Procedure for Certain Hazardous Chemicals and Pesticides in International Trade,

Recognizing that this Convention and other international agreements in the field of the environment and trade are mutually supportive,

Emphasizing that nothing in this Convention is intended to affect the rights and obligations of any Party deriving from any existing international agreement,

Understanding that the above recital is not intended to create a hierarchy between this Convention and other international instruments,

Noting that nothing in this Convention prevents a Party from taking additional domestic measures consistent with the provisions of this Convention in an effort to protect human health and the environment from exposure to mercury in accordance with that Party's other obligations under applicable international law,

Have agreed as follows:

Article 1

Objective

The objective of this Convention is to protect the human health and the environment from anthropogenic emissions and releases of mercury and mercury compounds.

Article 2

Definitions

For the purposes of this Convention:

(a) "Artisanal and small-scale gold mining" means gold mining conducted by individual miners or small enterprises with limited capital investment and production;

(b) "Best available techniques" means those techniques that are the most effective to prevent and, where that is not practicable, to reduce emissions and releases of mercury to air, water and land and the impact of such emissions and releases on the environment as a whole, taking into account economic and technical considerations for a given Party or a given facility within the territory of that Party. In this context:

(i) "Best" means most effective in achieving a high general level of protection of the environment as a whole;

(ii) "Available" techniques means, in respect of a given Party and a given facility within the territory of that Party, those techniques developed on a scale that allows implementation in a relevant industrial sector under economically and technically viable conditions, taking into consideration the costs and benefits, whether or not those techniques are used or developed within the territory of that Party, provided that they are accessible to the operator of the facility as determined by that Party; and

(iii) "Techniques" means technologies used, operational practices and the ways in which installations are designed, built, maintained, operated and decommissioned;

(c) "Best environmental practices" means the application of the most appropriate combination of environmental control measures and strategies;

(d) "Mercury" means elemental mercury (Hg(0), CAS No. 7439-97-6);

(e) "Mercury compound" means any substance consisting of atoms of mercury and one or more atoms of other chemical elements that can be separated into different components only by chemical reactions;

(f) "Mercury-added product" means a product or product component that contains mercury or a mercury compound that was intentionally added;

(g) "Party" means a State or regional economic integration organization that has consented to be bound by this Convention and for which the Convention is in force;

(h) "Parties present and voting" means Parties present and casting an affirmative or negative vote at a meeting of the Parties;

(i) "Primary mercury mining" means mining in which the principal material sought is mercury;

(j) "Regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States of a given region to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to this Convention; and

(k) "Use allowed" means any use by a Party of mercury or mercury compounds consistent with this Convention, including, but not limited to, uses consistent with Articles 3, 4, 5, 6 and 7.

Article 3

Mercury supply sources and trade

1. For the purposes of this Article:

(a) References to "mercury" include mixtures of mercury with other substances, including alloys of mercury, with a mercury concentration of at least 95 per cent by weight; and

(b) "Mercury compounds" means mercury (I) chloride (known also as calomel), mercury (II) oxide, mercury (II) sulphate, mercury (II) nitrate, cinnabar and mercury sulphide.

2. The provisions of this Article shall not apply to:

(a) Quantities of mercury or mercury compounds to be used for laboratory-scale research or as a reference standard; or

(b) Naturally occurring trace quantities of mercury or mercury compounds present in such products as non-mercury metals, ores, or mineral products, including coal, or products derived from these materials, and unintentional trace quantities in chemical products; or

(c) Mercury-added products.

3. Each Party shall not allow primary mercury mining that was not being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it.

4. Each Party shall only allow primary mercury mining that was being conducted within its territory at the date of entry into force of the Convention for it for a period of up to fifteen years after that date. During this period, mercury from such mining shall only be used in manufacturing of mercury-added products in accordance with Article 4, in manufacturing processes in accordance with Article 5, or be disposed in accordance with Article 11, using operations which do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

5. Each Party shall:

(a) Endeavour to identify individual stocks of mercury or mercury compounds exceeding 50 metric tons, as well as sources of mercury supply generating stocks exceeding 10 metric tons per year, that are located within its territory;

(b) Take measures to ensure that, where the Party determines that excess mercury from the decommissioning of chlor-alkali facilities is available, such mercury is disposed of in accordance with the guidelines for environmentally sound management referred to in paragraph 3 (a) of Article 11, using operations that do not lead to recovery, recycling, reclamation, direct re-use or alternative uses.

6. Each Party shall not allow the export of mercury except:

(a) To a Party that has provided the exporting Party with its written consent, and only for the purpose of:

(i) A use allowed to the importing Party under this Convention; or

(ii) Environmentally sound interim storage as set out in Article 10; or

(b) To a non-Party that has provided the exporting Party with its written consent, including certification demonstrating that:

(i) The non-Party has measures in place to ensure the protection of human health and the environment and to ensure its compliance with the provisions of Articles 10 and 11; and

- (ii) Such mercury will be used only for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound interim storage as set out in Article 10.

7. An exporting Party may rely on a general notification to the Secretariat by the importing Party or non-Party as the written consent required by paragraph 6. Such general notification shall set out any terms and conditions under which the importing Party or non-Party provides its consent. The notification may be revoked at any time by that Party or non-Party. The Secretariat shall keep a public register of all such notifications.

8. Each Party shall not allow the import of mercury from a non-Party to whom it will provide its written consent unless the non-Party has provided certification that the mercury is not from sources identified as not allowed under paragraph 3 or paragraph 5 (b).

9. A Party that submits a general notification of consent under paragraph 7 may decide not to apply paragraph 8, provided that it maintains comprehensive restrictions on the export of mercury and has domestic measures in place to ensure that imported mercury is managed in an environmentally sound manner. The Party shall provide a notification of such decision to the Secretariat, including information describing its export restrictions and domestic regulatory measures, as well as information on the quantities and countries of origin of mercury imported from non-Parties. The Secretariat shall maintain a public register of all such notifications. The Implementation and Compliance Committee shall review and evaluate any such notifications and supporting information in accordance with Article 15 and may make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.

10. The procedure set out in paragraph 9 shall be available until the conclusion of the second meeting of the Conference of the Parties. After that time, it shall cease to be available, unless the Conference of the Parties decides otherwise by simple majority of the Parties present and voting, except with respect to a Party that has provided a notification under paragraph 9 before the end of the second meeting of the Conference of the Parties.

11. Each Party shall include in its reports submitted pursuant to Article 21 information showing that the requirements of this Article have been met.

12. The Conference of the Parties shall at its first meeting provide further guidance in regard to this Article, particularly in regard to paragraphs 5 (a), 6 and 8, and shall develop and adopt the required content of the certification referred to in paragraphs 6 (b) and 8.

13. The Conference of the Parties shall evaluate whether the trade in specific mercury compounds compromises the objective of this Convention and consider whether specific mercury compounds should, by their listing in an additional annex adopted in accordance with Article 27, be made subject to paragraphs 6 and 8.

ARTICLE 4

MERCURY-ADDED PRODUCTS

1. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the manufacture, import or export of mercury-added products listed in Part I of Annex A after the phase-out date specified for those products, except where an exclusion is specified in Annex A or the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.

2. A Party may, as an alternative to paragraph 1, indicate at the time of ratification or upon entry into force of an amendment to Annex A for it, that it will implement different measures or strategies to address products listed in Part I of Annex A. A Party may only choose this alternative if it can demonstrate that it has already reduced to a de minimis level the manufacture, import, and export of the large majority of the products listed in Part I of Annex A and that it has implemented measures or strategies to reduce the use of mercury in additional products not listed in Part I of Annex A at the time it notifies the Secretariat of its decision to use this alternative. In addition, a Party choosing this alternative shall:

(a) Report at the first opportunity to the Conference of the Parties a description of the measures or strategies implemented, including a quantification of the reductions achieved;

(b) Implement measures or strategies to reduce the use of mercury in any products listed in Part I of Annex A for which a de minimis value has not yet been obtained;

(c) Consider additional measures to achieve further reductions; and

(d) Not be eligible to claim exemptions pursuant to Article 6 for any product category for which this alternative is chosen.

No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall, as part of the review process under paragraph 8, review the progress and the effectiveness of the measures taken under this paragraph.

3. Each Party shall take measures for the mercury-added products listed in Part II of Annex A in accordance with the provisions set out therein.

4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on mercury-added products and their alternatives, and shall make such information publicly available. The Secretariat shall also make publicly available any other relevant information submitted by Parties.

5. Each Party shall take measures to prevent the incorporation into assembled products of mercury-added products the manufacture, import and export of which are not allowed for it under this Article.

6. Each Party shall discourage the manufacture and the distribution in commerce of mercury-added products not covered by any known use of mercury-added products prior to the date of entry into force of the Convention for it, unless an assessment of the risks and benefits of the product demonstrates environmental or human health benefits. A Party shall provide to the Secretariat, as appropriate, information on any such product, including any information on the environmental and human health risks and benefits of the product. The Secretariat shall make such information publicly available.

7. Any Party may submit a proposal to the Secretariat for listing a mercury-added product in Annex A, which shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the product, taking into account information pursuant to paragraph 4.

8. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex A and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

9. In reviewing Annex A pursuant to paragraph 8, the Conference of the Parties shall take into account at least:

- (a) Any proposal submitted under paragraph 7;
- (b) The information made available pursuant to paragraph 4; and
- (c) The availability to the Parties of mercury-free alternatives that are technically and economically feasible, taking into account the environmental and human health risks and benefits.

Article 5

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

1. For the purposes of this Article and Annex B, manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used shall not include processes using mercury-added products, processes for manufacturing mercury-added products or processes that process mercury-containing waste.
2. Each Party shall not allow, by taking appropriate measures, the use of mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Part I of Annex B after the phase-out date specified in that Annex for the individual processes, except where the Party has a registered exemption pursuant to Article 6.
3. Each Party shall take measures to restrict the use of mercury or mercury compounds in the processes listed in Part II of Annex B in accordance with the provisions set out therein.
4. The Secretariat shall, on the basis of information provided by Parties, collect and maintain information on processes that use mercury or mercury compounds and their alternatives, and shall make such information publicly available. Other relevant information may also be submitted by Parties and shall be made publicly available by the Secretariat.
5. Each Party with one or more facilities that use mercury or mercury compounds in the manufacturing processes listed in Annex B shall:
 - (a) Take measures to address emissions and releases of mercury or mercury compounds from those facilities;
 - (b) Include in its reports submitted pursuant to Article 21 information on the measures taken pursuant to this paragraph; and
 - (c) Endeavour to identify facilities within its territory that use mercury or mercury compounds for processes listed in Annex B and submit to the Secretariat, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it, information on the number and types of such facilities and the estimated annual amount of mercury or mercury compounds used in those facilities. The Secretariat shall make such information publicly available.
6. Each Party shall not allow the use of mercury or mercury compounds in a facility that did not exist prior to the date of entry into force of the

Convention for it using the manufacturing processes listed in Annex B. No exemptions shall apply to such facilities.

7. Each Party shall discourage the development of any facility using any other manufacturing process in which mercury or mercury compounds are intentionally used that did not exist prior to the date of entry into force of the Convention, except where the Party can demonstrate to the satisfaction of the Conference of the Parties that the manufacturing process provides significant environmental and health benefits and that there are no technically and economically feasible mercury-free alternatives available providing such benefits.

8. Parties are encouraged to exchange information on relevant new technological developments, economically and technically feasible mercury-free alternatives, and possible measures and techniques to reduce and where feasible to eliminate the use of mercury and mercury compounds in, and emissions and releases of mercury and mercury compounds from, the manufacturing processes listed in Annex B.

9. Any Party may submit a proposal to amend Annex B in order to list a manufacturing process in which mercury or mercury compounds are used. It shall include information related to the availability, technical and economic feasibility and environmental and health risks and benefits of the non-mercury alternatives to the process.

10. No later than five years after the date of entry into force of the Convention, the Conference of the Parties shall review Annex B and may consider amendments to that Annex in accordance with Article 27.

11. In any review of Annex B pursuant to paragraph 10, the Conference of the Parties shall take into account at least:

- (a) Any proposal submitted under paragraph 9;
- (b) The information made available under paragraph 4; and
- (c) The availability for the Parties of mercury-free alternatives which are technically and economically feasible taking into account the environmental and health risks and benefits.

Article 6

Exemptions available to a Party upon request

1. Any State or regional economic integration organization may register for one or more exemptions from the phase-out dates listed in Annex A and Annex B, hereafter referred to as an "exemption", by notifying the Secretariat in writing:

(a) On becoming a Party to this Convention; or

(b) In the case of any mercury-added product that is added by an amendment to Annex A or any manufacturing process in which mercury is used that is added by an amendment to Annex B, no later than the date upon which the applicable amendment enters into force for the Party.

Any such registration shall be accompanied by a statement explaining the Party's need for the exemption.

2. An exemption can be registered either for a category listed in Annex A or B or for a sub-category identified by any State or regional economic integration organization.

3. Each Party that has one or more exemptions shall be identified in a register. The Secretariat shall establish and maintain the register and make it available to the public.

4. The register shall include:

(a) A list of the Parties that have one or more exemptions;

(b) The exemption or exemptions registered for each Party; and

(c) The expiration date of each exemption.

5. Unless a shorter period is indicated in the register by a Party, all exemptions pursuant to paragraph 1 shall expire five years after the relevant phase-out date listed in Annex A or B.

6. The Conference of the Parties may, at the request of a Party, decide to extend an exemption for five years unless the Party requests a shorter period. In making its decision, the Conference of the Parties shall take due account of:

(a) A report from the Party justifying the need to extend the exemption and outlining activities undertaken and planned to eliminate the need for the exemption as soon as feasible;

(b) Available information, including in respect of the availability of alternative products and processes that are free of mercury or that involve the consumption of less mercury than the exempt use; and

(c) Activities planned or under way to provide environmentally sound storage of mercury and disposal of mercury wastes.

An exemption may only be extended once per product per phase-out date.

7. A Party may at any time withdraw an exemption upon written notification to the Secretariat. The withdrawal of an exemption shall take effect on the date specified in the notification.

8. Notwithstanding paragraph 1, no State or regional economic integration organization may register for an exemption after five years after the phase-out date for the relevant product or process listed in Annex A or B, unless one or more Parties remain registered for an exemption for that product or process, having received an extension pursuant to paragraph 6. In that case, a State or regional economic integration organization may, at the times set out in paragraphs 1 (a) and (b), register for an exemption for that product or process, which shall expire ten years after the relevant phase-out date.

9. No Party may have an exemption in effect at any time after 10 years after the phase-out date for a product or process listed in Annex A or B.

Article 7

Artisanal and small-scale gold mining

1. The measures in this Article and in Annex C shall apply to artisanal and small-scale gold mining and processing in which mercury amalgamation is used to extract gold from ore.

2. Each Party that has artisanal and small-scale gold mining and processing subject to this Article within its territory shall take steps to reduce, and where feasible eliminate, the use of mercury and mercury compounds in, and the emissions and releases to the environment of mercury from, such mining and processing.

3. Each Party shall notify the Secretariat if at any time the Party determines that artisanal and small-scale gold mining and processing in its territory is more than insignificant. If it so determines the Party shall:

(a) Develop and implement a national action plan in accordance with Annex C;

(b) Submit its national action plan to the Secretariat no later than three years after entry into force of the Convention for it or three years after the notification to the Secretariat, whichever is later; and

(c) Thereafter, provide a review every three years of the progress made in meeting its obligations under this Article and include such reviews in its reports submitted pursuant to Article 21.

4. Parties may cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to achieve the objectives of this Article. Such cooperation may include:

(a) Development of strategies to prevent the diversion of mercury or mercury compounds for use in artisanal and small-scale gold mining and processing;

(b) Education, outreach and capacity-building initiatives;

(c) Promotion of research into sustainable non-mercury alternative practices;

(d) Provision of technical and financial assistance;

(e) Partnerships to assist in the implementation of their commitments under this Article; and

(f) Use of existing information exchange mechanisms to promote knowledge, best environmental practices and alternative technologies that are environmentally, technically, socially and economically viable.

Article 8

Emissions

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing emissions of mercury and mercury compounds, often expressed as "total

mercury", to the atmosphere through measures to control emissions from the point sources falling within the source categories listed in Annex D.

2. For the purposes of this Article:

(a) "Emissions" means emissions of mercury or mercury compounds to the atmosphere;

(b) "Relevant source" means a source falling within one of the source categories listed in Annex D. A Party may, if it chooses, establish criteria to identify the sources covered within a source category listed in Annex D so long as those criteria for any category include at least 75 per cent of the emissions from that category;

(c) "New source" means any relevant source within a category listed in Annex D, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of:

(i) Entry into force of this Convention for the Party concerned; or

(ii) Entry into force for the Party concerned of an amendment to Annex D where the source becomes subject to the provisions of this Convention only by virtue of that amendment;

(d) "Substantial modification" means modification of a relevant source that results in a significant increase in emissions, excluding any change in emissions resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) "Existing source" means any relevant source that is not a new source;

(f) "Emission limit value" means a limit on the concentration, mass or emission rate of mercury or mercury compounds, often expressed as "total mercury", emitted from a point source.

3. A Party with relevant sources shall take measures to control emissions and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control emissions and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

4. For its new sources, each Party shall require the use of best available techniques and best environmental practices to control and, where feasible, reduce emissions, as soon as practicable but no later than five years after the date of entry into force of the Convention for that Party. A Party may use emission limit values that are consistent with the application of best available techniques.

5. For its existing sources, each Party shall include in any national plan, and shall implement, one or more of the following measures, taking into account its national circumstances, and the economic and technical feasibility and affordability of the measures, as soon as practicable but no more than ten years after the date of entry into force of the Convention for it:

(a) A quantified goal for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(b) Emission limit values for controlling and, where feasible, reducing emissions from relevant sources;

(c) The use of best available techniques and best environmental practices to control emissions from relevant sources;

(d) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury emissions;

(e) Alternative measures to reduce emissions from relevant sources.

6. Parties may apply the same measures to all relevant existing sources or may adopt different measures in respect of different source categories. The objective shall be for those measures applied by a Party to achieve reasonable progress in reducing emissions over time.

7. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of emissions from relevant sources.

8. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects; and

(b) Support for Parties in implementing the measures set out in paragraph 5, in particular in determining goals and in setting emission limit values.

9. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

(a) Criteria that Parties may develop pursuant to paragraph 2 (b);

(b) The methodology for preparing inventories of emissions.

10. The Conference of the Parties shall keep under review, and update as appropriate, the guidance developed pursuant to paragraphs 8 and 9. Parties shall take the guidance into account in implementing the relevant provisions of this Article.

11. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 4 to 7 and the effectiveness of the measures.

Article 9

Releases

1. This Article concerns controlling and, where feasible, reducing releases of mercury and mercury compounds, often expressed as "total mercury", to land and water from the relevant point sources not addressed in other provisions of this Convention.

2. For the purposes of this Article:

(a) "Releases" means releases of mercury or mercury compounds to land or water;

(b) "Relevant source" means any significant anthropogenic point source of release as identified by a Party that is not addressed in other provisions of this Convention;

(c) "New source" means any relevant source, the construction or substantial modification of which is commenced at least one year after the date of entry into force of this Convention for the Party concerned;

(d) "Substantial modification" means modification of a relevant source that results in a significant increase in releases, excluding any change in releases resulting from by-product recovery. It shall be a matter for the Party to decide whether a modification is substantial or not;

(e) "Existing source" means any relevant source that is not a new source;

(f) "Release limit value" means a limit on the concentration or mass of mercury or mercury compounds, often expressed as "total mercury", released from a point source.

3. Each Party shall, no later than three years after the date of entry into force of the Convention for it and on a regular basis thereafter, identify the relevant point source categories.

4. A Party with relevant sources shall take measures to control releases and may prepare a national plan setting out the measures to be taken to control releases and its expected targets, goals and outcomes. Any plan shall be submitted to the Conference of the Parties within four years of the date of entry into force of the Convention for that Party. If a Party develops an implementation plan in accordance with Article 20, the Party may include in it the plan prepared pursuant to this paragraph.

5. The measures shall include one or more of the following, as appropriate:

(a) Release limit values to control and, where feasible, reduce releases from relevant sources;

(b) The use of best available techniques and best environmental practices to control releases from relevant sources;

(c) A multi-pollutant control strategy that would deliver co-benefits for control of mercury releases;

(d) Alternative measures to reduce releases from relevant sources.

6. Each Party shall establish, as soon as practicable and no later than five years after the date of entry into force of the Convention for it, and maintain thereafter, an inventory of releases from relevant sources.

7. The Conference of the Parties shall, as soon as practicable, adopt guidance on:

(a) Best available techniques and on best environmental practices, taking into account any difference between new and existing sources and the need to minimize cross-media effects;

(b) The methodology for preparing inventories of releases.

8. Each Party shall include information on its implementation of this Article in its reports submitted pursuant to Article 21, in particular information concerning the measures it has taken in accordance with paragraphs 3 to 6 and the effectiveness of the measures.

Article 10

Environmentally sound interim storage of mercury, other than waste mercury

1. This Article shall apply to the interim storage of mercury and mercury compounds as defined in Article 3 that do not fall within the meaning of the definition of mercury wastes set out in Article 11.

2. Each Party shall take measures to ensure that the interim storage of such mercury and mercury compounds intended for a use allowed to a Party under this Convention is undertaken in an environmentally sound manner, taking into account any guidelines, and in accordance with any requirements, adopted pursuant to paragraph 3.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidelines on the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds, taking into account any relevant guidelines developed under the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal and other relevant guidance. The Conference of the Parties may adopt requirements for interim storage in an additional annex to this Convention in accordance with Article 27.

4. Parties shall cooperate, as appropriate, with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, to enhance capacity-building for the environmentally sound interim storage of such mercury and mercury compounds.

Article 11

Mercury wastes

1. The relevant definitions of the Basel Convention on the Control of Transboundary Movements of Hazardous Wastes and Their Disposal shall apply to wastes covered under this Convention for Parties to the Basel Convention. Parties to this Convention that are not Parties to the Basel Convention shall use those definitions as guidance as applied to wastes covered under this Convention.

2. For the purposes of this Convention, mercury wastes means substances or objects:

- (a) Consisting of mercury or mercury compounds;
- (b) Containing mercury or mercury compounds; or
- (c) Contaminated with mercury or mercury compounds,

in a quantity above the relevant thresholds defined by the Conference of the Parties, in collaboration with the relevant bodies of the Basel Convention in a harmonized manner, that are disposed of or are intended to be disposed of or are required to be disposed of by the provisions of national law or this Convention. This definition excludes overburden, waste rock and tailings from mining, except from primary mercury mining, unless they contain mercury or mercury compounds above thresholds defined by the Conference of the Parties.

3. Each Party shall take appropriate measures so that mercury waste is:

(a) Managed in an environmentally sound manner, taking into account the guidelines developed under the Basel Convention and in accordance with requirements that the Conference of the Parties shall adopt in an additional annex in accordance with Article 27. In developing requirements, the Conference of the Parties shall take into account Parties' waste management regulations and programmes;

(b) Only recovered, recycled, reclaimed or directly re-used for a use allowed to a Party under this Convention or for environmentally sound disposal pursuant to paragraph 3 (a);

(c) For Parties to the Basel Convention, not transported across international boundaries except for the purpose of environmentally sound

disposal in conformity with this Article and with that Convention. In circumstances where the Basel Convention does not apply to transport across international boundaries, a Party shall allow such transport only after taking into account relevant international rules, standards, and guidelines.

4. The Conference of the Parties shall seek to cooperate closely with the relevant bodies of the Basel Convention in the review and update, as appropriate, of the guidelines referred to in paragraph 3 (a).

5. Parties are encouraged to cooperate with each other and with relevant intergovernmental organizations and other entities, as appropriate, to develop and maintain global, regional and national capacity for the management of mercury wastes in an environmentally sound manner.

Article 12

Contaminated sites

1. Each Party shall endeavour to develop appropriate strategies for identifying and assessing sites contaminated by mercury or mercury compounds.

2. Any actions to reduce the risks posed by such sites shall be performed in an environmentally sound manner incorporating, where appropriate, an assessment of the risks to human health and the environment from the mercury or mercury compounds they contain.

3. The Conference of the Parties shall adopt guidance on managing contaminated sites that may include methods and approaches for:

- (a) Site identification and characterization;
- (b) Engaging the public;
- (c) Human health and environmental risk assessments;
- (d) Options for managing the risks posed by contaminated sites;
- (e) Evaluation of benefits and costs; and
- (f) Validation of outcomes.

4. Parties are encouraged to cooperate in developing strategies and implementing activities for identifying, assessing, prioritizing, managing and, as appropriate, remediating contaminated sites.

Article 13

Financial resources and mechanism

1. Each Party undertakes to provide, within its capabilities, resources in respect of those national activities that are intended to implement this Convention, in accordance with its national policies, priorities, plans and programmes. Such resources may include domestic funding through relevant policies, development strategies and national budgets, and bilateral and multilateral funding, as well as private sector involvement.
2. The overall effectiveness of implementation of this Convention by developing country Parties will be related to the effective implementation of this Article.
3. Multilateral, regional and bilateral sources of financial and technical assistance, as well as capacity-building and technology transfer, are encouraged, on an urgent basis, to enhance and increase their activities on mercury in support of developing country Parties in the implementation of this Convention relating to financial resources, technical assistance and technology transfer.
4. The Parties, in their actions with regard to funding, shall take full account of the specific needs and special circumstances of Parties that are small island developing States or least developed countries.
5. A Mechanism for the provision of adequate, predictable, and timely financial resources is hereby defined. The Mechanism is to support developing country Parties and Parties with economies in transition in implementing their obligations under this Convention.
6. The Mechanism shall include:
 - (a) The Global Environment Facility Trust Fund; and
 - (b) A specific international Programme to support capacity-building and technical assistance.
7. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide new, predictable, adequate and timely financial resources to meet costs in support of

implementation of this Convention as agreed by the Conference of the Parties. For the purposes of this Convention, the Global Environment Facility Trust Fund shall be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall provide guidance on overall strategies, policies, programme priorities and eligibility for access to and utilization of financial resources. In addition, the Conference of the Parties shall provide guidance on an indicative list of categories of activities that could receive support from the Global Environment Facility Trust Fund. The Global Environment Facility Trust Fund shall provide resources to meet the agreed incremental costs of global environmental benefits and the agreed full costs of some enabling activities.

8. In providing resources for an activity, the Global Environment Facility Trust Fund should take into account the potential mercury reductions of a proposed activity relative to its costs.

9. For the purposes of this Convention, the Programme referred to in paragraph 6 (b) will be operated under the guidance of and be accountable to the Conference of the Parties. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide on the hosting institution for the Programme, which shall be an existing entity, and provide guidance to it, including on its duration. All Parties and other relevant stakeholders are invited to provide financial resources to the Programme, on a voluntary basis.

10. The Conference of the Parties and the entities comprising the Mechanism shall agree upon, at the first meeting of the Conference of the Parties, arrangements to give effect to the above paragraphs.

11. The Conference of the Parties shall review, no later than at its third meeting, and thereafter on a regular basis, the level of funding, the guidance provided by the Conference of the Parties to the entities entrusted to operationalize the Mechanism established under this Article and their effectiveness, and their ability to address the changing needs of developing country Parties and Parties with economies in transition. It shall, based on such review, take appropriate action to improve the effectiveness of the Mechanism.

12. All Parties, within their capabilities, are invited to contribute to the Mechanism. The Mechanism shall encourage the provision of resources from other sources, including the private sector, and shall seek to leverage such resources for the activities it supports.

Article 14

Capacity-building, technical assistance and technology transfer

1. Parties shall cooperate to provide, within their respective capabilities, timely and appropriate capacity-building and technical assistance to developing country Parties, in particular Parties that are least developed countries or small island developing States, and Parties with economies in transition, to assist them in implementing their obligations under this Convention.
2. Capacity-building and technical assistance pursuant to paragraph 1 and Article 13 may be delivered through regional, subregional and national arrangements, including existing regional and subregional centres, through other multilateral and bilateral means, and through partnerships, including partnerships involving the private sector. Cooperation and coordination with other multilateral environmental agreements in the field of chemicals and wastes should be sought to increase the effectiveness of technical assistance and its delivery.
3. Developed country Parties and other Parties within their capabilities shall promote and facilitate, supported by the private sector and other relevant stakeholders as appropriate, development, transfer and diffusion of, and access to, up-to-date environmentally sound alternative technologies to developing country Parties, in particular the least developed countries and small island developing States, and Parties with economies in transition, to strengthen their capacity to effectively implement this Convention.
4. The Conference of the Parties shall, by its second meeting and thereafter on a regular basis, and taking into account submissions and reports from Parties including those as provided for in Article 21 and information provided by other stakeholders:
 - (a) Consider information on existing initiatives and progress made in relation to alternative technologies;
 - (b) Consider the needs of Parties, particularly developing country Parties, for alternative technologies; and
 - (c) Identify challenges experienced by Parties, particularly developing country Parties, in technology transfer.
5. The Conference of the Parties shall make recommendations on how capacity-building, technical assistance and technology transfer could be further enhanced under this Article.

Article 15

Implementation and Compliance Committee

1. A mechanism, including a Committee as a subsidiary body of the Conference of the Parties, is hereby established to promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The mechanism, including the Committee, shall be facilitative in nature and shall pay particular attention to the respective national capabilities and circumstances of Parties.
2. The Committee shall promote implementation of, and review compliance with, all provisions of this Convention. The Committee shall examine both individual and systemic issues of implementation and compliance and make recommendations, as appropriate, to the Conference of the Parties.
3. The Committee shall consist of 15 members, nominated by Parties and elected by the Conference of the Parties, with due consideration to equitable geographical representation based on the five regions of the United Nations; the first members shall be elected at the first meeting of the Conference of the Parties and thereafter in accordance with the rules of procedure approved by the Conference of the Parties pursuant to paragraph 5; the members of the Committee shall have competence in a field relevant to this Convention and reflect an appropriate balance of expertise.
4. The Committee may consider issues on the basis of:
 - (a) Written submissions from any Party with respect to its own compliance;
 - (b) National reports in accordance with Article 21; and
 - (c) Requests from the Conference of the Parties.
5. The Committee shall elaborate its rules of procedure, which shall be subject to approval by the second meeting of the Conference of the Parties; the Conference of the Parties may adopt further terms of reference for the Committee.
6. The Committee shall make every effort to adopt its recommendations by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted and no consensus is reached, such recommendations shall as a last resort be adopted by a three-

fourths majority vote of the members present and voting, based on a quorum of two-thirds of the members.

Article 16

Health aspects

1. Parties are encouraged to:

(a) Promote the development and implementation of strategies and programmes to identify and protect populations at risk, particularly vulnerable populations, and which may include adopting science-based health guidelines relating to the exposure to mercury and mercury compounds, setting targets for mercury exposure reduction, where appropriate, and public education, with the participation of public health and other involved sectors;

(b) Promote the development and implementation of science-based educational and preventive programmes on occupational exposure to mercury and mercury compounds;

(c) Promote appropriate health-care services for prevention, treatment and care for populations affected by the exposure to mercury or mercury compounds; and

(d) Establish and strengthen, as appropriate, the institutional and health professional capacities for the prevention, diagnosis, treatment and monitoring of health risks related to the exposure to mercury and mercury compounds.

2. The Conference of the Parties, in considering health-related issues or activities, should:

(a) Consult and collaborate with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate; and

(b) Promote cooperation and exchange of information with the World Health Organization, the International Labour Organization and other relevant intergovernmental organizations, as appropriate.

Article 17

Information exchange

1. Each Party shall facilitate the exchange of:

(a) Scientific, technical, economic and legal information concerning mercury and mercury compounds, including toxicological, ecotoxicological and safety information;

(b) Information on the reduction or elimination of the production, use, trade, emissions and releases of mercury and mercury compounds;

(c) Information on technically and economically viable alternatives to:

(i) Mercury-added products;

(ii) Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used; and

(iii) Activities and processes that emit or release mercury or mercury compounds;

including information on the health and environmental risks and economic and social costs and benefits of such alternatives; and

(d) Epidemiological information concerning health impacts associated with exposure to mercury and mercury compounds, in close cooperation with the World Health Organization and other relevant organizations, as appropriate.

2. Parties may exchange the information referred to in paragraph 1 directly, through the Secretariat, or in cooperation with other relevant organizations, including the secretariats of chemicals and wastes conventions, as appropriate.

3. The Secretariat shall facilitate cooperation in the exchange of information referred to in this Article, as well as with relevant organizations, including the secretariats of multilateral environmental agreements and other international initiatives. In addition to information from Parties, this information shall include information from intergovernmental and non-governmental organizations with expertise in the area of mercury, and from national and international institutions with such expertise.

4. Each Party shall designate a national focal point for the exchange of information under this Convention, including with regard to the consent of importing Parties under Article 3.

5. For the purposes of this Convention, information on the health and safety of humans and the environment shall not be regarded as confidential. Parties that exchange other information pursuant to this Convention shall protect any confidential information as mutually agreed.

Article 18

Public information, awareness and education

1. Each Party shall, within its capabilities, promote and facilitate:

(a) Provision to the public of available information on:

(i) The health and environmental effects of mercury and mercury compounds;

(ii) Alternatives to mercury and mercury compounds;

(iii) The topics identified in paragraph 1 of Article 17;

(iv) The results of its research, development and monitoring activities under Article 19; and

(v) Activities to meet its obligations under this Convention;

(b) Education, training and public awareness related to the effects of exposure to mercury and mercury compounds on human health and the environment in collaboration with relevant intergovernmental and non-governmental organizations and vulnerable populations, as appropriate.

2. Each Party shall use existing mechanisms or give consideration to the development of mechanisms, such as pollutant release and transfer registers where applicable, for the collection and dissemination of information on estimates of its annual quantities of mercury and mercury compounds that are emitted, released or disposed of through human activities.

Article 19

Research, development and monitoring

1. Parties shall endeavour to cooperate to develop and improve, taking into account their respective circumstances and capabilities:

(a) Inventories of use, consumption, and anthropogenic emissions to air and releases to water and land of mercury and mercury compounds;

(b) Modelling and geographically representative monitoring of levels of mercury and mercury compounds in vulnerable populations and in environmental media, including biotic media such as fish, marine mammals, sea turtles and birds, as well as collaboration in the collection and exchange of relevant and appropriate samples;

(c) Assessments of the impact of mercury and mercury compounds on human health and the environment, in addition to social, economic and cultural impacts, particularly in respect of vulnerable populations;

(d) Harmonized methodologies for the activities undertaken under subparagraphs (a), (b) and (c);

(e) Information on the environmental cycle, transport (including long-range transport and deposition), transformation and fate of mercury and mercury compounds in a range of ecosystems, taking appropriate account of the distinction between anthropogenic and natural emissions and releases of mercury and of remobilization of mercury from historic deposition;

(f) Information on commerce and trade in mercury and mercury compounds and mercury-added products; and

(g) Information and research on the technical and economic availability of mercury-free products and processes and on best available techniques and best environmental practices to reduce and monitor emissions and releases of mercury and mercury compounds.

2. Parties should, where appropriate, build on existing monitoring networks and research programmes in undertaking the activities identified in paragraph 1.

Article 20

Implementation plans

1. Each Party may, following an initial assessment, develop and execute an implementation plan, taking into account its domestic circumstances, for meeting the obligations under this Convention. Any such plan should be transmitted to the Secretariat as soon as it has been developed.
2. Each Party may review and update its implementation plan, taking into account its domestic circumstances and referring to guidance from the Conference of the Parties and other relevant guidance.
3. Parties should, in undertaking work in paragraphs 1 and 2, consult national stakeholders to facilitate the development, implementation, review and updating of their implementation plans.
4. Parties may also coordinate on regional plans to facilitate implementation of this Convention.

Article 21

Reporting

1. Each Party shall report to the Conference of the Parties, through the Secretariat, on the measures it has taken to implement the provisions of this Convention and on the effectiveness of such measures and the possible challenges in meeting the objectives of the Convention.
2. Each Party shall include in its reporting the information as called for in Articles 3, 5, 7, 8 and 9 of this Convention.
3. The Conference of the Parties shall, at its first meeting, decide upon the timing and format of the reporting to be followed by the Parties, taking into account the desirability of coordinating reporting with other relevant chemicals and wastes conventions.

Article 22

Effectiveness evaluation

1. The Conference of the Parties shall evaluate the effectiveness of this Convention, beginning no later than six years after the date of entry into force of the Convention and periodically thereafter at intervals to be decided by it.

2. To facilitate the evaluation, the Conference of the Parties shall, at its first meeting, initiate the establishment of arrangements for providing itself with comparable monitoring data on the presence and movement of mercury and mercury compounds in the environment as well as trends in levels of mercury and mercury compounds observed in biotic media and vulnerable populations.

3. The evaluation shall be conducted on the basis of available scientific, environmental, technical, financial and economic information, including:

(a) Reports and other monitoring information provided to the Conference of the Parties pursuant to paragraph 2;

(b) Reports submitted pursuant to Article 21;

(c) Information and recommendations provided pursuant to Article 15;
and

(d) Reports and other relevant information on the operation of the financial assistance, technology transfer and capacity-building arrangements put in place under this Convention.

Article 23

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established.

2. The first meeting of the Conference of the Parties shall be convened by the Executive Director of the United Nations Environment Programme no later than one year after the date of entry into force of this Convention. Thereafter, ordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at regular intervals to be decided by the Conference.

3. Extraordinary meetings of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to the Parties by the Secretariat, it is supported by at least one third of the Parties.

4. The Conference of the Parties shall by consensus agree upon and adopt at its first meeting rules of procedure and financial rules for itself and any of its subsidiary bodies, as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat.

5. The Conference of the Parties shall keep under continuous review and evaluation the implementation of this Convention. It shall perform the functions assigned to it by this Convention and, to that end, shall:

(a) Establish such subsidiary bodies as it considers necessary for the implementation of this Convention;

(b) Cooperate, where appropriate, with competent international organizations and intergovernmental and non-governmental bodies;

(c) Regularly review all information made available to it and to the Secretariat pursuant to Article 21;

(d) Consider any recommendations submitted to it by the Implementation and Compliance Committee;

(e) Consider and undertake any additional action that may be required for the achievement of the objectives of this Convention; and

(f) Review Annexes A and B pursuant to Article 4 and Article 5.

6. The United Nations, its specialized agencies and the International Atomic Energy Agency, as well as any State not a Party to this Convention, may be represented at meetings of the Conference of the Parties as observers. Any body or agency, whether national or international, governmental or non-governmental, that is qualified in matters covered by this Convention and has informed the Secretariat of its wish to be represented at a meeting of the Conference of the Parties as an observer may be admitted unless at least one third of the Parties present object. The admission and participation of observers shall be subject to the rules of procedure adopted by the Conference of the Parties.

Article 24

Secretariat

1. A Secretariat is hereby established.

2. The functions of the Secretariat shall be:

(a) To make arrangements for meetings of the Conference of the Parties and its subsidiary bodies and to provide them with services as required;

(b) To facilitate assistance to Parties, particularly developing country Parties and Parties with economies in transition, on request, in the implementation of this Convention;

(c) To coordinate, as appropriate, with the secretariats of relevant international bodies, particularly other chemicals and waste conventions;

(d) To assist Parties in the exchange of information related to the implementation of this Convention;

(e) To prepare and make available to the Parties periodic reports based on information received pursuant to Articles 15 and 21 and other available information;

(f) To enter, under the overall guidance of the Conference of the Parties, into such administrative and contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and

(g) To perform the other secretariat functions specified in this Convention and such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

3. The secretariat functions for this Convention shall be performed by the Executive Director of the United Nations Environment Programme, unless the Conference of the Parties decides, by a three-fourths majority of the Parties present and voting, to entrust the secretariat functions to one or more other international organizations.

4. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide for enhanced cooperation and coordination between the Secretariat and the secretariats of other chemicals and wastes conventions. The Conference of the Parties, in consultation with appropriate international bodies, may provide further guidance on this matter.

Article 25

Settlement of disputes

1. Parties shall seek to settle any dispute between them concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation or other peaceful means of their own choice.

2. When ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention, or at any time thereafter, a Party that is not a regional economic integration

organization may declare in a written instrument submitted to the Depositary that, with regard to any dispute concerning the interpretation or application of this Convention, it recognizes one or both of the following means of dispute settlement as compulsory in relation to any Party accepting the same obligation:

(a) Arbitration in accordance with the procedure set out in Part I of Annex E;

(b) Submission of the dispute to the International Court of Justice.

3. A Party that is a regional economic integration organization may make a declaration with like effect in relation to arbitration in accordance with paragraph 2.

4. A declaration made pursuant to paragraph 2 or 3 shall remain in force until it expires in accordance with its terms or until three months after written notice of its revocation has been deposited with the Depositary.

5. The expiry of a declaration, a notice of revocation or a new declaration shall in no way affect proceedings pending before an arbitral tribunal or the International Court of Justice, unless the parties to the dispute otherwise agree.

6. If the parties to a dispute have not accepted the same means of dispute settlement pursuant to paragraph 2 or 3, and if they have not been able to settle their dispute through the means mentioned in paragraph 1 within twelve months following notification by one Party to another that a dispute exists between them, the dispute shall be submitted to a conciliation commission at the request of any party to the dispute. The procedure set out in Part II of Annex E shall apply to conciliation under this Article.

Article 26

Amendments to the Convention

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Party.

2. Amendments to this Convention shall be adopted at a meeting of the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the meeting at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate the proposed amendment to the signatories to this Convention and, for information, to the Depositary.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement on any proposed amendment to this Convention by consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-fourths majority vote of the Parties present and voting at the meeting.

4. An adopted amendment shall be communicated by the Depositary to all Parties for ratification, acceptance or approval.

5. Ratification, acceptance or approval of an amendment shall be notified to the Depositary in writing. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for the Parties having consented to be bound by it on the ninetieth day after the date of deposit of instruments of ratification, acceptance or approval by at least three-fourths of the Parties that were Parties at the time at which the amendment was adopted. Thereafter, the amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of the amendment.

Article 27

Adoption and amendment of annexes

1. Annexes to this Convention shall form an integral part thereof and, unless expressly provided otherwise, a reference to this Convention constitutes at the same time a reference to any annexes thereto.

2. Any additional annexes adopted after the entry into force of this Convention shall be restricted to procedural, scientific, technical or administrative matters.

3. The following procedure shall apply to the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to this Convention:

(a) Additional annexes shall be proposed and adopted according to the procedure laid down in paragraphs 1-3 of Article 26;

(b) Any Party that is unable to accept an additional annex shall so notify the Depositary, in writing, within one year from the date of communication by the Depositary of the adoption of such annex. The Depositary shall without delay notify all Parties of any such notification received. A Party may at any time notify the Depositary, in writing, that it withdraws a previous notification of non-acceptance in respect of an additional

annex, and the annex shall thereupon enter into force for that Party subject to subparagraph (c); and :

(c) On the expiry of one year from the date of the communication by the Depositary of the adoption of an additional annex, the annex shall enter into force for all Parties that have not submitted a notification of non-acceptance in accordance with the provisions of subparagraph (b).

4. The proposal, adoption and entry into force of amendments to annexes to this Convention shall be subject to the same procedures as for the proposal, adoption and entry into force of additional annexes to the Convention, except that an amendment to an annex shall not enter into force with regard to any Party that has made a declaration with regard to amendment of annexes in accordance with paragraph 5 of Article 30, in which case any such amendment shall enter into force for such a Party on the ninetieth day after the date it has deposited with the Depositary its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect to such amendment.

5. If an additional annex or an amendment to an annex is related to an amendment to this Convention, the additional annex or amendment shall not enter into force until such time as the amendment to the Convention enters into force.

Article 28

Right to vote

1. Each Party to this Convention shall have one vote, except as provided for in paragraph 2.

2. A regional economic integration organization, on matters within its competence, shall exercise its right to vote with a number of votes equal to the number of its member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its member States exercises its right to vote, and vice versa.

Article 29

Signature

This Convention shall be opened for signature at Kumamoto, Japan, by all States and regional economic integration organizations on 10 and 11 October 2013, and thereafter at the United Nations Headquarters in New York until 9 October 2014.

Article 30

Ratification, acceptance, approval or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval by States and by regional economic integration organizations. It shall be open for accession by States and by regional economic integration organizations from the day after the date on which the Convention is closed for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.
2. Any regional economic integration organization that becomes a Party to this Convention without any of its member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of such organizations, one or more of whose member States is a Party to this Convention, the organization and its member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.
3. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence in respect of the matters governed by this Convention. Any such organization shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any relevant modification of the extent of its competence.
4. Each State or regional economic integration organization is encouraged to transmit to the Secretariat at the time of its ratification, acceptance, approval or accession of the Convention information on its measures to implement the Convention.
5. In its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, any Party may declare that, with regard to it, any amendment to an annex shall enter into force only upon the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession with respect thereto.

Article 31

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each State or regional economic integration organization that ratifies, accepts or approves this Convention or accedes thereto after the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit by such State or regional economic integration organization of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of that organization.

Article 32

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 33

Withdrawal

1. At any time after three years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

Article 34

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Convention.

Article 35

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Depositary.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

Done at Kumamoto, Japan, on this tenth day of October, two thousand and thirteen.

Annex A

Mercury-added products

The following products are excluded from this Annex:

- (a) Products essential for civil protection and military uses;
- (b) Products for research, calibration of instrumentation, for use as reference standard;
- (c) Where no feasible mercury-free alternative for replacement is available, switches and relays, cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays, and measuring devices;
- (d) Products used in traditional or religious practices; and
- (e) Vaccines containing thiomersal as preservatives.

Part I: Products subject to Article 4, paragraph 1

Mercury-added products	Date after which the manufacture, import or export of the product shall not be allowed (phase-out date)
Batteries, except for button zinc silver oxide batteries with a mercury content < 2% and button zinc air batteries with a mercury content < 2%	2020
Switches and relays, except very high accuracy capacitance and loss measurement bridges and high frequency radio frequency switches and relays in monitoring and control instruments with a maximum mercury content of 20 mg per bridge, switch or relay	2020
Compact fluorescent lamps (CFLs) for general lighting purposes that are ≤ 30 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp burner	2020
Linear fluorescent lamps (LFLs) for general lighting purposes: (a) Triband phosphor < 60 watts with a mercury content exceeding 5 mg per lamp; (b) Halophosphate phosphor ≤ 40 watts with a mercury content exceeding 10 mg per lamp	2020
High pressure mercury vapour lamps (HPMV) for general lighting purposes	2020
Mercury in cold cathode fluorescent lamps and external electrode fluorescent lamps (CCFL and EEFL) for electronic displays: (a) short length (≤ 500 mm) with mercury content exceeding 3.5 mg per lamp (b) medium length (> 500 mm and ≤ 1 500 mm) with mercury content exceeding 5 mg per lamp (c) long length (> 1 500 mm) with mercury content exceeding 13 mg per lamp	2020
Cosmetics (with mercury content above 1ppm), including skin lightening soaps and creams, and not including eye area cosmetics where mercury is used as a preservative and no effective and safe substitute preservatives are available ¹⁷	2020

Mercury-added products	Date after which the manufacture, import or export of the product shall not be allowed (phase-out date)
Pesticides, biocides and topical antiseptics	2020
<p>The following non-electronic measuring devices except non-electronic measuring devices installed in large-scale equipment or those used for high precision measurement, where no suitable mercury-free alternative is available:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) barometers; (b) hygrometers; (c) manometers; (d) thermometers; (e) sphygmomanometers. 	2020

^{1/} The intention is not to cover cosmetics, soaps or creams with trace contaminants of mercury.

Part II: Products subject to Article 4, paragraph 3

Mercury-added products	Provisions
Dental amalgam	<p>Measures to be taken by a Party to phase down the use of dental amalgam shall take into account the Party's domestic circumstances and relevant international guidance and shall include two or more of the measures from the following list:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Setting national objectives aiming at dental caries prevention and health promotion, thereby minimizing the need for dental restoration; (ii) Setting national objectives aiming at minimizing its use; (iii) Promoting the use of cost-effective and clinically effective mercury-free alternatives for dental restoration; (iv) Promoting research and development of quality mercury-free materials for dental restoration; (v) Encouraging representative professional organizations and dental schools to educate and train dental professionals and students on the use of mercury-free dental restoration alternatives and on promoting best management practices; (vi) Discouraging insurance policies and programmes that favour dental amalgam use over mercury-free dental restoration; (vii) Encouraging insurance policies and programmes that favour the use of quality alternatives to dental amalgam for dental restoration; (viii) Restricting the use of dental amalgam to its encapsulated form; (ix) Promoting the use of best environmental practices in dental facilities to reduce releases of mercury and mercury compounds to water and land.

Annex B

Manufacturing processes in which mercury or mercury compounds are used

Part I: Processes subject to Article 5, paragraph 2

Manufacturing processes using mercury or mercury compounds	Phase-out date
Chlor-alkali production	2025
Acetaldehyde production in which mercury or mercury compounds are used as a catalyst	2018

Part II: Processes subject to Article 5, paragraph 3

Mercury using process	Provisions
Vinyl chloride monomer production	<p>Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Reduce the use of mercury in terms of per unit production by 50 per cent by the year 2020 against 2010 use; (ii) Promoting measures to reduce the reliance on mercury from primary mining; (iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; (iv) Supporting research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; (v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free catalysts based on existing processes have become technically and economically feasible; (vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Sodium or Potassium Methylate or Ethylate	<p>Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Measures to reduce the use of mercury aiming at the phase out of this use as fast as possible and within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Reduce emissions and releases in terms of per unit production by 50 per cent by 2020 compared to 2010; (iii) Prohibiting the use of fresh mercury from primary mining; (iv) Supporting research and development in respect of mercury-free processes; (v) Not allowing the use of mercury five years after the Conference of the Parties has established that mercury-free processes have become technically and economically feasible; (vi) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21.
Production of polyurethane using mercury containing catalysts	<p>Measures to be taken by the Parties shall include but not be limited to:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) Taking measures to reduce the use of mercury, aiming at the phase out of this use as fast as possible, within 10 years of the entry into force of the Convention; (ii) Taking measures to reduce the reliance on mercury from primary mercury mining; (iii) Taking measures to reduce emissions and releases of mercury to the environment; (iv) Encouraging research and development in respect of mercury-free catalysts and processes; (v) Reporting to the Conference of the Parties on its efforts to develop and/or identify alternatives and phase out mercury use in accordance with Article 21. <p>Paragraph 6 of Article 5 shall not apply to this manufacturing process.</p>

Annex C

Artisanal and small-scale gold mining

National action plans

1. Each Party that is subject to the provisions of paragraph 3 of Article 7 shall include in its national action plan:

- (a) National objectives and reduction targets;
- (b) Actions to eliminate:
 - (i) Whole ore amalgamation;
 - (ii) Open burning of amalgam or processed amalgam;
 - (iii) Burning of amalgam in residential areas; and
 - (iv) Cyanide leaching in sediment, ore or tailings to which mercury has been added without first removing the mercury;
- (c) Steps to facilitate the formalization or regulation of the artisanal and small-scale gold mining sector;
- (d) Baseline estimates of the quantities of mercury used and the practices employed in artisanal and small-scale gold mining and processing within its territory;
- (e) Strategies for promoting the reduction of emissions and releases of, and exposure to, mercury in artisanal and small-scale gold mining and processing, including mercury-free methods;
- (f) Strategies for managing trade and preventing the diversion of mercury and mercury compounds from both foreign and domestic sources to use in artisanal and small scale gold mining and processing;
- (g) Strategies for involving stakeholders in the implementation and continuing development of the national action plan;
- (h) A public health strategy on the exposure of artisanal and small-scale gold miners and their communities to mercury. Such a strategy should include, inter alia, the gathering of health data, training for health-care workers and awareness-raising through health facilities;
- (i) Strategies to prevent the exposure of vulnerable populations, particularly children and women of child-bearing age, especially pregnant women, to mercury used in artisanal and small-scale gold mining;
- (j) Strategies for providing information to artisanal and small-scale gold miners and affected communities; and
- (k) A schedule for the implementation of the national action plan.

2. Each Party may include in its national action plan additional strategies to achieve its objectives, including the use or introduction of standards for mercury-free artisanal and small-scale gold mining and market-based mechanisms or marketing tools.

Annex D

List of point sources of emissions of mercury and mercury compounds to the atmosphere

Point source category:

Coal-fired power plants;

Coal-fired industrial boilers;

Smelting and roasting processes used in the production of non-ferrous metals;^{1/}

Waste incineration facilities;

Cement clinker production facilities.

^{1/} For the purpose of this Annex, "non-ferrous metals" refers to lead, zinc, copper and industrial gold.

Annex E

Arbitration and conciliation procedures

Part I: Arbitration procedure

The arbitration procedure for purposes of paragraph 2 (a) of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

1. A Party may initiate recourse to arbitration in accordance with Article 25 of this Convention by written notification addressed to the other party or parties to the dispute. The notification shall be accompanied by a statement of claim, together with any supporting documents. Such notification shall state the subject matter of arbitration and include, in particular, the Articles of this Convention the interpretation or application of which are at issue.
2. The claimant party shall notify the Secretariat that it is referring a dispute to arbitration pursuant to Article 25 of this Convention. The notification shall be accompanied by the written notification of the claimant party, the statement of claim, and the supporting documents referred to in paragraph 1 above. The Secretariat shall forward the information thus received to all Parties.

Article 2

1. If a dispute is referred to arbitration in accordance with Article 1 above, an arbitral tribunal shall be established. It shall consist of three members.
2. Each party to the dispute shall appoint an arbitrator, and the two arbitrators so appointed shall designate by agreement the third arbitrator, who shall be the President of the tribunal. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint one arbitrator jointly by agreement. The President of the tribunal shall not be a national of any of the parties to the dispute, nor have his or her usual place of residence in the territory of any of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.
3. Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

Article 3

1. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of the date on which the respondent party receives the notification of the arbitration, the other party may inform the Secretary-General of the United Nations, who shall make the designation within a further two-month period.
2. If the President of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the date of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of a party, designate the President within a further two-month period.

Article 4

The arbitral tribunal shall render its decisions in accordance with the provisions of this Convention and international law.

Article 5

Unless the parties to the dispute otherwise agree, the arbitral tribunal shall determine its own rules of procedure.

Article 6

The arbitral tribunal may, at the request of one of the parties to the dispute, recommend essential interim measures of protection.

Article 7

The parties to the dispute shall facilitate the work of the arbitral tribunal and, in particular, using all means at their disposal, shall:

- (a) Provide it with all relevant documents, information and facilities; and
- (b) Enable it, when necessary, to call witnesses or experts and receive their evidence.

Article 8

The parties to the dispute and the arbitrators are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents that they receive in confidence during the proceedings of the arbitral tribunal.

Article 9

Unless the arbitral tribunal determines otherwise because of the particular circumstances of the case, the costs of the tribunal shall be borne by the parties to the dispute in equal shares. The tribunal shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

Article 10

A Party that has an interest of a legal nature in the subject matter of the dispute that may be affected by the decision may intervene in the proceedings with the consent of the arbitral tribunal.

Article 11

The arbitral tribunal may hear and determine counterclaims arising directly out of the subject matter of the dispute.

Article 12

Decisions of the arbitral tribunal on both procedure and substance shall be taken by a majority vote of its members.

Article 13

1. If one of the parties to the dispute does not appear before the arbitral tribunal or fails to defend its case, the other party may request the tribunal to continue the proceedings and to make its decision. Absence of a party or a failure of a party to defend its case shall not constitute a bar to the proceedings.
2. Before rendering its final decision, the arbitral tribunal must satisfy itself that the claim is well founded in fact and law.

Article 14

The arbitral tribunal shall render its final decision within five months of the date on which it is fully constituted, unless it finds it necessary to extend the time limit for a period that should not exceed five more months.

Article 15

The final decision of the arbitral tribunal shall be confined to the subject matter of the dispute and shall state the reasons on which it is based. It shall contain the names of the members who have participated and the date of the final decision. Any member of the tribunal may attach a separate or dissenting opinion to the final decision.

Article 16

The final decision shall be binding on the parties to the dispute. The interpretation of this Convention given by the final decision shall also be binding upon a Party intervening under Article 10 above insofar as it relates to matters in respect of which that Party intervened. The final decision shall be without appeal unless the parties to the dispute have agreed in advance to an appellate procedure.

Article 17

Any disagreement that may arise between those bound by the final decision in accordance with Article 16 above, as regards the interpretation or manner of implementation of that final decision, may be submitted by any of them for decision to the arbitral tribunal that rendered it.

Part II: Conciliation procedure

The conciliation procedure for purposes of paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be as follows:

Article 1

A request by a party to a dispute to establish a conciliation commission pursuant to paragraph 6 of Article 25 of this Convention shall be addressed in writing to the Secretariat, with a copy to the other party or parties to the dispute. The Secretariat shall forthwith inform all Parties accordingly.

Article 2

1. The conciliation commission shall, unless the parties to the dispute otherwise agree, comprise three members, one appointed by each party concerned and a President chosen jointly by those members.
2. In disputes between more than two parties, parties in the same interest shall appoint their member of the commission jointly by agreement.

Article 3

If any appointment by the parties to the dispute is not made within two months of the date of receipt by the Secretariat of the written request referred to in Article 1 above, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party, make such appointment within a further two-month period.

Article 4

If the President of the conciliation commission has not been chosen within two months of the appointment of the second member of the commission, the Secretary-General of the United Nations shall, upon request by any party to the dispute, designate the President within a further two-month period.

Article 5

The conciliation commission shall assist the parties to the dispute in an independent and impartial manner in their attempt to reach an amicable resolution.

Article 6

1. The conciliation commission may conduct the conciliation proceedings in such a manner as it considers appropriate, taking fully into account the circumstances of the case and the views the parties to the dispute may express, including any request for a swift resolution. It may adopt its own rules of procedure as necessary, unless the parties otherwise agree.

2. The conciliation commission may, at any time during the proceedings, make proposals or recommendations for a resolution of the dispute.

Article 7

The parties to the dispute shall cooperate with the conciliation commission. In particular, they shall endeavour to comply with requests by the commission to submit written materials, provide evidence and attend meetings. The parties and the members of the conciliation commission are under an obligation to protect the confidentiality of any information or documents they receive in confidence during the proceedings of the commission.

Article 8

The conciliation commission shall take its decisions by a majority vote of its members.

Article 9

Unless the dispute has already been resolved, the conciliation commission shall render a report with recommendations for resolution of the dispute no later than twelve months of being fully constituted, which the parties to the dispute shall consider in good faith.

Article 10

Any disagreement as to whether the conciliation commission has competence to consider a matter referred to it shall be decided by the commission.

Article 11

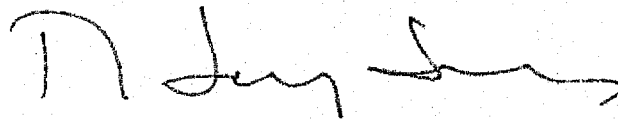
The costs of the conciliation commission shall be borne by the parties to the dispute in equal shares, unless they agree otherwise. The commission shall keep a record of all its costs and shall furnish a final statement thereof to the parties.

I hereby certify that the foregoing text is a true copy of the Minamata Convention on Mercury, done at Kumamoto, Japan, on 10 October 2013, the original of which is deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Je certifie que le texte qui précède est une copie conforme de la Convention de Minamata sur le mercure, faite à Kumamoto, Japon, le 10 octobre 2013, dont l'original se trouve déposé auprès du Secrétaire général des Nations Unies.

For the Secretary-General,
The Legal Counsel
(Under-Secretary-General
for Legal Affairs)

Pour le Secrétaire général,
Le Conseiller juridique
(Secrétaire général adjoint
aux affaires juridiques)

Miguel de Serpa Soares

United Nations
New York, 10 October 2013

Organisation des Nations Unies
New York, le 10 octobre 2013

Certified true copy (XXVII-17)
Copie certifiée conforme (XXVII-17)
October 2013/octobre 2013